૫૩૪૯

કીસ્સએ

ઝૈતુન ઔર મોહમ્મદ હનીફ.

શુરૂ સાથ નામ અલ્લાહકે બખ્શીશ કરનેવાલા મેહરબાન.

—:o:—

ઇલાહી દોઆલમકા કીરતાર તુ, દોનો જગકા પૈદા કરનહાર તુ,
કયા અપની કુદરતસે ખલકત ઝહુર, ઝમીં આસમાં ઔર મલાઇક વ હુર
જો ઇનસાં વજીન્નાત હેવાં તમામ, કરેં યાદ તુજકો ખુદાયા મુદામ;
તુ વાહીદ અહદ ઔર નરનકાર હૈ, ન કોઇ દુસરા તુજ મદદગાર હૈ.
ના હમ્દ તેરા હૈ એ ઈનતેહા, કરૂં અબ મૈં નઅતે નબી મુસતફા.
હૈં દોસ્ત તેરે મોહમ્મદ નબી, કયા જીસકે કારન થે ખલ્કત સભી.
. બુઝરગી તો ઉનકો દયા, ભી ખત્મે નબુવત તો ઉનપર કયા
ફીઉલઉગમ હૈં મોહમ્મદ રસુલ. કયા હકને લોલાક જીનપર નઝુલ.
નબીયોંકે સરતાજ સાલાર દીં, મોહમ્મદ નબી હૈં કરો તુમ યકીં.
મોહમ્મદ હૈ બેશક શહે અસફીયા, ઉસીકો ખુદાને યે રૂતબા દયા.
અગર તુ ન હોતા અય મેરે નબી, તો પૈદા ન કરતા મૈં અફલાકભી.
હબીબ તુજકો મૈંને ઝરોઝે અઝલ, કયા હુએ દયા હુએ હમ્દ જુઝ વ કુ
નહીં કીસકો મકદુર હુએ જુઝ ખુદા, કરે કુછ સીફત એ.ર ઉનકી સ
ખુદા જીસકી તઅરીફ કરતા હુએ જો, તો ઇનસાંકો તાકત કહાં હુએ સુનો
હઝારાં દરૂદાં હઝારાં સલામ, ઝમાબર મોહમ્મદ અલેહીસ્સલામ,
બઝાં ઉનકે ઔલાદ અસહાબપર, બઝાં બઅદ ઉનકે દો અહબાબપર.
બુસુસન અબુબકર સીદ્દીકપર, બઝાં ઇનકે આદીલ ઉમરકે ઉપર.
બઝાં પસ ઇલાહી તુ ઉસમાનપર, બઝાં બઅદ હઝરતઅલીકે ઉપર.
બઝાં ફીર તો હસનેનપર કર નઝુલ, બઝાં ઉનકે ઉપર જો હઝરત બુતુલ.
ઝબાં હીંદવીમેં કરૂં મૈં બયાન, બ મુજબ કીસ્સેકે સુનો ધરકે કાન.

કીસ્સા મોહમ્મદ હનીફ.

માલાકત ઉમર બીન ખતાબ, મોહમ્મદ હનીફબીનઅલી બુતુર
બેઘ્નેકો ચલે હો સવાર, ચલે ચાર અસહાબ હોકર તયાર.
અબુબકર આલી જનાબ, દો બેટે અબે ઉમ્મર ઇબનુલખતાબ.
દાર મકબુલ થા એક ગુલામ, અમીરકે ચલા સાથ બા ઈંતેઝામ.
. મદીનેકે બાહેર નીકલ, શીકાર ખેલનેકો સો જંગલ જંગલ.
.ક જંગલસે ઉઠા યક ગુબાર, ગીરદમેંસે નીકલે એકતાલીસ સવાર.
બેતુન પાકદામન વ ચાલીસ કનીઝ, બેટી શહદ્દરમકીથીં અઝીઝ અઝીઝ.
. પાંચો સવાર ઉસકો આએ નઝર, કીઇ એડ ઘોડેકો તબ ઝુદતર.
પોહંચી અકે નઝદીક યક આનમેં, લગી કેહને યું કર વો મૈદાનમેં.
કહો કોન હો તુમ યે પાચું સવાર! કે મેરે જંગલ બીચ કરતે શીકાર!
પરીંદા ન પર મારે મુજ હાંક તલ, અગર શેર હો ભાગે મુજ ધાંક તલ.
મગર ઝીંદગીસે હુંએ અપને સેર, કે ફીરતે હો મેરે જંગલમેં દીલેર.
મોહમ્મદ હનીફને કયા તબ સવાલ, કે અય શુખ રઅના તુજે કયા મજાલ.
. મરદોંકા તુ પેહન કરકે લીબાસ, મુકાબીલ હોવે હમસે તુ બે હીરાસ.
કહી કયું તુ જાના એરત હું મૈં, મુજે કોસ રવીશસે ... નમ્હે!
અમીરને કહા તબ તુ સુન નાઝની, કયા એડ ઘોડેકે જીસવખ્તમે
કે લીના તેરા થલથલાના શીતાબ, દોનોં પાંવ કાંપેબી અંદર રીકાબ.
કહી ગરહું એરત મગર હું બલા, બહોત શેર મરદોંકે કાટી ગલા.
બહોત બહાદુરોંકા મારી હું મૈં, કઇ પેહલવાનાં પછાડી હું મૈં.
બી તુમ્હીં નામ અપના બતાવ, કે બેનામ મુજ હાથ મારે ન જાવ.
શહદ્દરમકી હું ઝએતુન નામ, કે હયે હઝદ લખ ફોજ હમરાહ મુદામ.
ખ અરમાં દીલમેં અમીરકો કડી, તુકર ઓર અપના મેરેપર સમી.
. રને કહા સુનકે અય દીલરૂબા, મોહમ્મદ હનીફ બીનઅલી મુરતઝા.
સબ ઓર નસબમેં તો મૈં પાક હું, વલે ઓર સાઝોમેં ચાલાક હું.
તે હમ ઉપર આજતક કીસકા વાર, ન હો તબતલક ના કરેં ઉસપે વાર.
. સુન કરકે ઝએતુનને નેઝા ફીરા, મારા આકે ભાલા કમરમેં લગા.
. લગતે હી નેઝેકે બેહોશ હો. ઝમીંપર ગીરે ખુદ ફરામોશ હો.
. થી ઉસમને હીકમતે હકમગર, કે પાએ ન ઉસવકત કુછ હો ઝરૂર.
. ીકતમેં મઅશુક ઝએતુનથી, અમીર પર અઝલસે વો મફતુનથી.
. ર નઇ તો ઓરતકો તાકત કહાં, લડે ઇબ્ને હૈદરસે આકર યહાં.

ગીરે હોકે બેહોશ મોહમ્મદ હનીફ, ખડીથી જો ઝએતુન હોકર હરીફ.
ઉતર અપને ઘોડેસે ઝએતુન ઇતાલ, લગી કાટને સરકો ખંજર નીકાલ.
જો રબ હાથ દેખી તો કુછ દમ નહીં, કરી તબ મયાંમે વો ખંજરકે તઇં.
કે મુરદેકે ખુંસે હો ખંજર ખરાબ, મુએકા ગલા કાટના હૈ અઝાબ.
જો મકબુલ ભાગા છુપા કોહમેં, વો ગીરયાં હુવા શહકે અંદોહમેં.
બઝાં ચાર સવારોંકા ઝએતું પકડ, ચલી બાપકે મુલ્કકો કૈદ કર.
કરી જાકે અપને પીદરકો સલામ. કહા શહને અય દુખતરે નેકનામ.
ગઇથી જો તુ ખેલનેકો શીકાર, સો કયા આજ લાઇ તુ કર આશકાર.
અરઝ કી કે અય વાલીદે મેહરબાંન. મોહમ્મદ હનીફકો મૈં મારી બજા.
સવાર ચાર ફીર ઉનકે હમરાહકે, પકડ ઉનકો લાઈ હું મૈં સાથ લે.
વો બેટા અલી મુરતુઝાકા આથા, શુજાઅત સતી જગમેં મશહુરથા.
સો યક ઝરબ નેઝેસે મારી હું મૈં, ઘોડેસે ઝમીંપર પછાડી હું મૈં.
વઝીરાં કહે મીલકે આ શાહસું, કે હમ સાંચ માને ન ઇસ બાતકું.
મોહમ્મદ હનીફકા હૈ મશહુર નામ, બહોત ઉનકે હૈંગે સોરૂસતમકે કામ.
કે જીસ બાપે પોહચે અલી-મુરતુઝા, કુફ્ર તોડ કર દીંકો કાયમ કયા.
યે સુન કરકે ઝઇતું ગુસ્સે બીચ આઇ, કહી બાપસે યું યે સોગંદ ખાઇ.
ભી ચાલીસ બંદીસે હોકર તયાર, મદીનેકે જાનીબકો હોકર સવાર.
અલી મુરતુઝાકા હૈ મશહુર નામ, બહોત ઉનકે હોવેંગે રૂસતમસે કામ.
ફતહ કરકે આઉં તો ઝએતુન નામ, વગર નઇં તો આઉં ન ફીર ઈસ મકાન.
યે કેહ કરકે દાખીલ હુઇ દરસરા, કહા બાદશાહકો વઝીરાંને આ.
કે અય શાહ અરબકે સીપાહી હૈં ખુબ શુજાઅત મને મરદ હૈંગે અજુબ.
ભી ચારોંકા કર ચાર ઘોડે સવાર, સીલ્હ ઔર સંજુક સબ કર તયાર.
લઢાવો ઇસી સાઅત સબ ફૌજકું, તમાશા દેખો ઉનકા લઈ મોજસું.
આઇ શહકે ખાતરમેં તબ ઉનકી બાત, દીલ. ચાર ઘોડે ઔર હથ્યાર હાત.
કીએ મસ્લહત મીલકે ચારોં જને, ઘોડે ઔર હથ્યારાં હમારે કને.
ઇસીવકત હકને હમેં હયે દયા, કે લાઝમ કરેં કાફરોંસે ગીઝા.
અગર મારે ઉનકો તો ગાઝી કેહલાએં, મરેં ગરતો દરજા શહાદતકા પાએ.
હુએ ચારોં અસવાર ઘોડાં ઉપર, કયા હમલા કુફ્ફારકી ફૌજપર.
જીધર કોમ જાહીલપે હમલા કરે, ગુરેઝાં હો કુફ્ફાર ગીરગીર મરેં.
જયસા શેર બકરયોંમેં જાકર પડે, ઇસીતરહ યે ચાર યારાં લડે.

શુજાઅતકે તઇં દેખ શાહે હરમ, પકડનેકા ઇનકે કયા તબ હુકમ.
વલૈકીન ન આયે કીસીકે યે હાત, પકડના ઉન્હોંકા હુવા મુશકીલાત.
મહેલસે તુરત સુનકે ઝએતુન આઇ, દીલાસા ઉન્હોંકા કહી દીલ લગાઇ.
અગર ઝીંદગી ચાહતે હો તુમ્હેં, તો ઘોડે વ હથ્યાર લાદો હમેં.
વગર ના તો હું મૈં તુમ્હારી હરીફ, હૈ કીસતૌર મારા મોહમ્મદ હનીફ.
યે ચારોંને સુન કરકે ઝએતુંકી બાત, ભી હથ્યાર ઘોડે દીએ ઉસકે હાત.
વો ચારોંકો ઝાં પસ કરી બંદમેં, આઈ વહાંસે જલદી પીદરકે કને.
કહી ગર હો રૂખસત તો જાઊં શીતાબ, મદીના ફતેહ કરકે આઉં શીતાબ.
પીદરને કહા અય જીગર ગોશેમન, કે ઊસ મુલકકે લોગ હૈંગે કઠન.
તુ લાવેગી વહાંસે મેરેપર બલા, અગર તુ ન જાવે તો હૈગા ભલા.
બજીદ હોકે વહાંસે તો રૂખસત હુઇ, બજુઝ ચહેલ બાંદી ન હમરાહ કોઇ.
મદીનેકુ જાનીબ ચલી ઝુદતર, ઝરહ ઔર બખતર સભી પેહનકર.
ઝરહ પોશ ચાલીસ બાંધી હુઇં, મુસલ્લા હો અસવાર હમરાહ હુઇં.
જો મકબુલ આયા ઉતર કોહસે, પુકારા અમીરકો વો અંદોહસે.
કે હુશયાર હો તુમ ઉઠો યા ઇમામ, દીલોજાંસે મૈં હું તુમ્હારા ગુલામ.
સો આવાઝ મકબુલ સુનકર ઇમામ, આએ હોશમેં ઉસકા સુનકર કલામ
અમીર યું કયે થા મૈં ખુશ ખ્વાબમેં, મુજે કયું જગાયા તુ ઇસ બાબમેં
કહા ફીરકે મકબુલ અય મહેરબાં, કે બેહોશ હોકર પડેથે યહાં.
ઝરબ એક નેઝેસે ઝએતુનકે, થે બેહોશ હોકર ઝમીંપર ગીરે.
કાટા ચાહતીથી તુમ્હારા ગલા, મુવા જાન તુમકો ન કાટી ભલા.
વો યારોંકો તેરે પકડ ફંદસે, ભી હથ્યાર ચારોંકે લે છંદસે.
ખીજલ હોકે તબ દીલમેં હઝરત અમીર, મદીનેકુ જાનીબ ચલે ઘરકુ ધીર.
આએ ઘરમેં દીલગીર હોકર ઇમામ, ગઈ ઉનકે રૂપકી રૈનક તમામ.
જો બીબી હનીફા અથી ઉનકી માં, સો મકબુલકો દેખ બોલી તધાં.
કે દીલગીર કયું હૈ યે મેરા પીસર, હકીકત તુ મુજકો સુના સર બસર.
કયા અરઝ મકબુલ ખાતુનસે, જો ગુઝરીથી શહપર વો ઝએતુનસે.
યે સુન કરકે બીબીને ગુસ્સા કયા, વલી અપને ફરઝંદકો તઅના દયા.
કે તેરા પીદર હૈ અલી શહ જવાં, મૈં બીબી હનીફાહું તેરી અમાં.
મૈં કુસ્તી લડી શાહે મરદાંકે સાત, લડી સાત દીન ઔર મૈં સાત રાત.
અયસે બાપ માંકા તુ હોકર પીસર, ગીરા ઝરબે ઔરતસે હો બેખબર.

હમેં અયસે ફરઝંદસે આતા હે આર, કે હાથોંસે ઔરતકે હો ખ્વારો ઝાર.
યે તઅના કયા માંને ઉનકે ઉપર, અમીરકે જીગરપર હુવા કારગર.
યે કેહકરકે માને કયા ઉનકે ખ્વાબ, મોહમ્મદ હનીફ યું ઉઠે તબ શીતાબ.
કયા ઝીન ઘોડેપે હોકર સવાર, સીલહ પેહનકે સંજુક હોકર તયાર.
ચલે સાથ મહબુબકો લેકે તબ, કસમ ખા કયા અહદ દીલમેં યું તબ.
કે ઝએતુંન ચાલીસ ઉસકી કનીઝ, મૈં લાઉં પકડ કૈદમેં ઉસકો નીઝ.
વો શાહે ઇરમકોભી લશકરકે સાથ, ફનેહ કર મુસલમાં કરૂં અપને હાથ.
છુડાઉં જબ યારોંકો મૈં બંદેસે, તબ આઉં મદીનેમેં આનંદસે,
વગરના મદીનેમેં મુંહ ના દીખાઉં, મેરે બાપ માં કન મૈં ફીકર ન આઉં
યે કહેકર ચલે એડ ઘોડેકો કર, તરફ મુલ્ક શાહે ઇરમકી મગર,
જબ બીબી હનીફા ઉઠી ખ્વાબસે, પુછા અપની લૌંડીકો બેતાબસે.
કે ફરઝંદ મેરા કહાં હયે બતાવ, કીધરકો ગયા બાટ મુજકો દીખાવ.
કનીઝક વો બીબીકો યું કર કહી, અમીર સવાર હોકર ગએ હયેં અભી
વો મકબુલ ઘોડેકી પકડી રીકાબ, ગયા હયે અબ બાતુ અલી જનાબ.
લગી કરને અફસોસ બીબી તબાં, કે તાઅનેસે મેરે ગયા બેગુમાં.
ન જાનું કે કયા ઉસકા હોવેગા હાલ, વો જાન અપની દેવેગા બે કીલોકાલ.
કે હયે ફૌજ શાહેઇરમ હઝદા લાખ, વો ઝએતુંન કે સબ મુલ્કમેં હયે સો ધાક
યે કેહકરકે બીબીભી હુઇ સવાર, ફીરા લાઉં ફરઝંદ મૈં અપના નઝાર.
પેહન કરકે બખતર વો ઘોડા સંવાર ચલી જુસ્તર તબ વહી હો સવાર.
રવાના હુઇ સુએ મુલ્કે ઇરમ, વો ઘોડેકો દૌડા વહીં દમબદમ.
પોંહચી કતઅ મંઝીલકો કર એકબાર, ઉડા રૂબરૂ ઉનકે ગરદો ગુબાર.
પસ આં ગરદે અસવાર ઝાહેર હુએ, એકતાલીસ અસવાર બાહેર હુએ
થે ચાલીસ અસવાર ઉસકે કનીઝ, વો ઝએતુન પાકદામન અથી બા તમીઝ
સો આતીથી ચડકર મદીને ઉપર, પડી ઉનકે બીબી હનીફા નઝર.
નઝરકર જો દેખી તો હયે યક સવાર, ચલાતા હયે ઘોડેકો બે ઇખત્યાર.
વો ઝએતુને ઘોડા ઉઠાયા તબાં, કહી કૌન અયસા હયે તુ અય જવાં!
મેરે ડરસે જાવે સો રૂસતમ નીકલ, તુ યહાં કૌન આતા હયે મેરેપે ચલ.
અગર મરદુમીકા હયે તુજમેં અસર, તુ કર વાર અવ્વલ તો મેરે ઉપર.
કહા ઉસકો બીબીને સુનકર બહાલ, કે અય બે મુરવ્વત તુજે કયા મજાલ.
કે મરદોં કે હથ્યાર બાંધે કમર, મુકાબીલ હો મરદોંકે તું આનકર.

તુજે હયે લાઝીમ કે ચરખા પકડ, કાંતે સુત ઘરમેં રહે બૈઠકર.
કહી કીસવઝઅસે પેહછાને મુજે, કે ઔરત હું જાની તુ કયું કર મુજે.
કહી જબકે આપથી ઘોડા ચલા, રીકાબ ખાઇ જુંબીશ વ સો ના હીલા,
તભી મેંને જાના કે ઔરત હે તુ, અબસ મુજસે કરતી હયે તુ ગુફતગુ.
તો ઝએતુન બોલી અગરચે હું ઝન, વલે મેં હું મરદોંકી ગરદન શીકન.
યે કેહકરકે શમશીરકો ખીંચ કર, લગાયવો બીબીકે સરકે ઉપર.
બીબીને સીપર પર લેયા ઉસકા વાર, સીપર કાટકર હોગયા હૈગા પાર.
ઝખમ ચાર ઉંગલકા સરમેં લગા, લહુ તબ ઝખમમેંસે બહેને લગા.
ચકર ખાકે બીબી હુઇ કીસલમંદ, તભી ઉનપે ઝએતુંને ડાલી કમંદ.
તો લાચાર હોકર કહી ગુલ્લજલા, ઈલ્લાહી મેરા લાજ રખ તુ ઇતાલ.
અમીર જાતે જાતે કયા તબ બીચાર, લગા કરને અફસોસ હો બેકરાર.
મબાદા મેરી માં મેરે વાસ્તે, વો નીકલી અકેલી મેરે વાસ્તે.
અમીરને કહા તબ તો મકબુલકો, અય મકબુલ સુન તુ મેરી બાતકો
આયે દીલમેં મેરે હયે અયસા ફીકર, ઇસી ટેકડેપર તુ ચડકર નઝર.
ચડા ટેકડેપર વો હબશી ગુલામ, નઝર કરકે દેખા કહા યા ઇમામ.
કે મા પર તેરે ડાલી ઝએતું કમંદ, ડકા કે કયા ચાહતી ઉનકો બંદ.
શીતાબીસે પોહંચે મદદકો અમીર, વગર નઈં તો ઉનકો હે કરતી અસીર
અમીરને કયા એક ઘોડેકે તઇં, પોહંચે એક લેહઝેમેં જાકર વહીં.
કમંદ કાટ તલવારસે દી છુડા, પીછે માંકો કર ખુદ હુવા પેશવા.
ગઝબ હોકે બોલી સો ઝએતું પુકાર, કે કયું મુજસે મેરા છુડાયા શીકાર!
તેરા નામ કયા હયે તુ જલદી બતાવ! યે અસવાર હયે કૌન મુજકો સુનાવ.
કહે નામ મેરા હયે મોહમ્મદ હનીફ, મેં લડનેકો આયાહું હોકર હરીફ.
યે અસવાર હયે સો મેરી માં યે હયે! કે નીકલી હયે ઘરસે મેરે વાસ્તે.
મૈં જાનોથી ઝએતું કહી યક સુખન, ન હોગી મેરીસી કહીં કોઇ ઝન.
તેરી માં બહાદર બડી પહેલવાં, કે મેરે મુકાબીલ ખડી બે ગુમાં.
વ લેકીન તુ ઉસ રોઝકો બચ ગયા, મુવા જાન તેરા ન કાટી ગલા.
વલે તુજકો મુજ હાથસે અબ મહાલ, અભી વાર કરતી હું જલદી સંભાલ.
લગી દોને દોનોંમેં તબ કાર ઝાર, લડે ખુબ દોનોં કરે કારઝાર.
ભી બીબીને ચાદરસે બાંધી ઝખમ, તયમ્મુમ કયા કર દુગાના ખતમ.
મુના જાત માંગી કે અય યા કરીમ, દે ફરઝંદકો મેરે ફતેહ યા રહીમ.

ઝબરદસ્ત ઔરત બડી હૈ હરીફ, કે બેટા તેરે. શેરકા હૈ હાફ.
ફતેહ દે ઉસે રખ તુ મેરી શરમ, વગર નઇં તો જાતા હૈ સારા ભરમ.
ફતેહ દી ખુદાને યે સુનકર દુઆ, કીયા હકને તબ ઉનકી હાજત રવા.
અવ્વલ તીરબાઝી સો દોનોં કીએ, બઝાં ખીંચ તલવાર હથમેં લીએ.
અમીરકા નવાર ઉસપે કરતા અસર, ન હો વાર ઝએતુનકા કારગર.
અમીરને કહા તબ યું ઝએતુનકુ, પકડ હાથ મેરા કમર બંદ તુ.
તુ કર ઓર ઘોડેસું મુજકો ઉઠા, બઝાં મૈં ઉઠાઉં યે શરત હૈ કયા.
ઝએતું તબ કમરમે બઓર હાથ ડાલ, કીયા ઓર ચેહરા હુવા ઉસકા લાલ.
અમીરને કીયા ચુસ્ત તબ ઝીન કું, સંભાલે અપસકો હૈ હર હાલસું.
બઝાં હાથ ઉસકી કમરમેં દીયા, પકડકર કમર એક નઅરા કીયા.
વહી ઝીનસે સરકે ઉપર ઉઠા, ફેંકા તબ વો ઝએતુનકો દર હવા.
પુકારી હૈ બીબીને તબ ઝુદતર, અય ફરઝંદ ઉસકો તુ જલદી પકડ.
અગર યે ઝમીંપર ગારેગી કભી, તો મૈં દુધ તુજકો ન બખશાઉંગી.
યે સુન કરકે ઝીલે અમીરને ઉપર. ઉતારે ઉસે તબ ઝમીં કે ઉપર.
વો ઝએતુન બોલી અય સાહેબ તમીઝ, દીલોજાંસે હું મૈં તુમ્હારી કનીઝ.
મૈંને અપને દીલમેં અહદ યું કીયા, જો મુજકો પછાડે વો ખાવીંદ મેરા.
અમીરને કહા તુ મુસલમાન હો, શીરક ઔર કુફરસે તુ બેઝાર હો.
સદક દીલસે ઝએતુન કલમા કહી, ભી ચાલીસ કનીઝાં મુસલમાંહુઇ.
અમીરને કહા માંકો ઝએતું કો સાત, લેજાઓ મદીનેકો અય નેક ઝાત.
મૈંને ફીરકે આનેકી ખાઈ કસમ, મૈં જાઉંગા દર મુલક શાહે ઈરમ.
મુસલમાં કરૂં ઔર યારાં છુડાઉં, તભી મૈં મદીનેમેં આ મુંહ દીખાઉં.
કહા દીલમેં ઝએતુન શાહ ઓર હૈ, મુબાદા દગા મેરી માંસે કરે.
યે નામુસલીમ ઇસકા નહીં એતબાર, દોનોં હાથ બાંધે હૈં કર ઉસ્તવાર.
કીએ માંકે હમરાહ સબકે તઇં, ભી ચાલીસ કનીઝાંકો બાંધા વહીં.
મદીનેકે જાનીબ રવાના કીએ, અપેં રાહે શાહે ઈરમકી લીએ.
વો બીબી હનીફા ઔર ઝએતુનભી, મદીનેક જાનીબ ચલે હૈં સભી.
યકાયક જંગલમેં કીયા જા ગુઝાર, વહાંકા શહીનશાહ ખેલેથા શીકાર.
વો ઘોડા ઉઠાયા થા એક શેરપર, આગે ઉસકે ભાગેથે દો શેરનર.
યકાયક પડી શાહકી ઉનપર નઝર, વો ઘોડા ઉઠાયા વહીં ઝુદતર.
બંધા દેખ ઇકતાલીસ સવારોંકો હાથ, ઔર એક સવારાંકો લેજાતા હૈ સાથ.

કહા શાહ ઝાલીમને બીબીસે યું, કે યે કૌન હૈ ઔર હૈ કૌન તું.
કહી મૈં હનીફા હું ઝૌજા અલ્લી, યે મેરી બહુકો મૈં લેકર ચલી.
યે ચાલીસ અસવાર ઉસકે કનીઝ, બેજાની મદીનેકા હું ઉનકો નીઝ.
કહા શાહ બહુકો મુજે દે ઇતાલ, ચલીજા તુ ઘર અપને હોકર ખુશહાલ.
સુખન સુનકે બોલી ઉસે બા ગઝબ, મુકાબીલ હુઇ શાહ ઝાલીમકે તબ.
લગાયા વો કાફરને તબ સરપે વાર, ઝખમપર ઝખમસે હુઇ બેકરાર.
કહી યાઇલાહી તુ રખલે શરમ, કે હું મૈં તેરે શેરકા મૈં હરમ.
ઉઠા વહાંસે ધુંદકાર ગરદો ગુબાર, કે મલને લગા આંખ વો શહેરયાર.
ફરીશતહ ફરસકી પકડકર રીકાબ, પોહંચાયા વો બીબીકો ઘરમેં શીતાબ.
હુવા બરતરફ જબ વો ગરદો ગુબાર, લગા દેખને હર તરફ શહેરયાર.
હુઈ બીબી ગાયબ સો ઘોડે સંગાત, હુવા ખુશ કે ઝએતું લગી મેરે હાત.
વહીં ઉસકા લશકરથા આયા તમામ. કે મુજરા કીયા આકે સબ ખાસોઆમ.
લગા કેહને ઝએતુનકો શાહેજહુલ, કે અય નાઝનીં અબ મુજે કર કબુલ.
કહી ઉસકો ઝએતું કે અય ખુમસઝાત, કરૂં ક્યાકે બંધે હૈં મેરે દોનોં હાત.
વગર નઇં તો મૈં દેતી તુજ યહાં સઝા. તુ યે બાત કેહનેકા પાતા મઝા.
વઝીરોંને બોલે કે અય શહેરયાર, કે બાઈ તેરે દામમેં હૈ યે નાર.
યે નાચાર હોકર કરેગી કુબુલ, તુ કરતા હૈ અપને દીલકો ક્યું મલુલ.
કીયા આકે યક બાગમેં તબ મકામ, ગીરદ ઉસકે ઊતરા વો લશકર તમામ.
વો ઝએતુન ઔર ઉસકી ચાલીસ કનીઝ, રખા બાગમેં શાહને લા બા તમીઝ.
કીયા આકે માલનને શાહકો સલામ, કહા શાહને અય ઝાલ કર એક કામ.
બુઢી હૈ તુ જાને સભી મકરો ફંદ, યે ઔરત જો લાયાહું મૈં કરકે બંદ.
તુ કર મેરી ખાતર ઉસે જાકે પંદ, કીસી મકરસે અપને કર તુ પુરસંદ.
તુજે માલો ઝરસે કરૂંગા નીહાલ, મેરેસે મીલા ઇસકો લાકર ઇતાલ.
કીયા અરઝ માલનને શાહે જહાં, યે હૈ કામ મેરા કરૂંગી બજાં.
બઝાં શાહને બોલા કે અય પીરઝન, જો મૌજુદ ઇસવકત હો તેરે કન.
સો ખાનેકો લા ઝુદતર મેરે ધીર, કહી ઉસવકત હેગા હાઝીર યે શીર.
હુકમ હો તો વો અબ ગરમ કરકે લાઉં, મૈં બેગોંસે લાકર તુમનકો પીલાઉં.
કહા શાહને બેહતર તુ જા લાવ દુધ, ગરમ કરકે લાના મેરે પાસ ઝુદ.
બુઢયા જાકે વો દુધ તબ છાનકર, જલાને લગી આગ ચુલેપે ધર.
યકાયક ખ્વાબ ઉસ બુઢીકો આયા, વો સોતે સપનેમેં દેખી હૈ કયા.

પકડ બાલ સીરકે ફરીશ્તે અઝાબ, વો દોઝખમને ખીંચતે હૈં શીતાબ.
બુઢી વાહવેલા કરી બેશુમાર, કે કયું ડાલતે હૈ મુજે બીચ નાર.
ગુનાહ કયા હૈ મેરા જો મુજકો પકડ, લે જાતે હો કયું મુજકો દોઝખ અંદર.
બુડી થી ગરઝ ઇસ કશાકશ મને, પડીથી જહનમકી ગરદશ મને.
બહોત શોર ઔર આહ ઝારી કીઇ, બહોત દરદસે બેકરારી કીઇ.
ન આયા મદદ કોઇ લાતો મનાત, ન ઉન્હોંને ઉસકી સુની કોઇ બાત.
હુઇ ના ઉમેદી ઉસે આશકાર, કહી તબ કે અય પાક પરવરદીગાર.
બચાલે મુજે અબ કઠણ વકત હુએ, અઝાબ મેરેપર બહોત સખ્ત હુએ.
બુતોંપર મુજે અબ તો બાવર નહીં, સીવા તેરે યાવર અભી કોઇ નહીં.
બુઢીકી હુઈ તબ દોઆ મુસતજાબ, મોહમ્મદ નબી શાહવાલા જનાબ.
યકાયક હુવા આંકે ઉનકા ઝહુર, ઝમીંસે સમાતક હુવા શોઅલેનુર.
અરઝકી બુઢીને કે અય દસ્તગીર, કે દેખેસે તેરે હુઇ દીલકો ધીર.
વો ફરમાએ હું મૈં મોહમ્મદ રસુલ, અગર દીન મેરા કરે તુ કબુલ.
તો દોઝખમેં તુજકો ન ડાલે કભી, જો કલમા કહી અપને દીલસે અભી.
વગર નઇં તો જલકર તુ હોગી કબાબ, કરેંગે ફરીશ્તે તેરેપર અઝાબ.
જો દેખી જમાલે મોહમ્મદ બખ્વાબ, ફરીશ્તોંસે હોને લગા કમ અઝાબ.
તસદદુકસે કલમા પડી પીરઝાલ, કુબુલી મોહમ્મદકે દીંકો ફીલ હાલ.
કહા તબ નબીને બુઢીકો તથાં, કે મેરી બહુ બંદમેં હુએ યહાં.
અવ્વલ ઊસકો જા બોલ મેરા સલામ, બઝાં બોલ ફરઝંદ અય નેકનામ.
તુ ખાતર જમઅ રખ ઔર દીલકો કરાર, તેરે તઇં છુડાએગા પરવરદીગાર.
બુઢી તુ કીસી તૌરસે દે છુડા, તો ઉસકી જઝા તુજકો દેગા ખુદા,
યકાયક બુઢીકી ગઇ ખુલ જો આંખ, લગી હરતરફ દેખને જહાંક જહાંક.
જો દેખી તો કુછ ખ્વાબકા નહીં અસર, વલેકીન મોઅત્તર હુવા ઉસકા ઘર.
જબ આયા યકીન ઉસ બુઢીકે તઈં, ચલીઆઇ ઝએતું કને તબ વહીં.
પેહછાની કે મેરા સચ્ચા હૈ યે ખ્વાબ, વો ખીદમતમેં ઝએતુંકી આઇ શીતાબ.
ઉસે દેખ ઝએતુન હુઇ બેકરાર, કે કુટની યે હયેગી જો આતી હયે નાર.
ઈતમેં વો માલનને કીતા સલામ, મોહમ્મદકે ઝાંપસ કહી વો સલામ.
મુજે ખ્વાબમેં હયે કહે યું રસુલ, કહો બહુકો મેરે નકર દીલમલુલ.
મુસલમાં હુઈ હું મૈં ઉન હાથસે, છુડાઊંગી મૈં તુજકો હરઘાથસે.
બીબી સુનકે બોલી હો તેરા ભલા, ખુદા તુજકો ઇસબાતકી દે જઝા.

ઉઠી વહાંસે માલન આઇ ઘરમને, અથા ઝેહર કાતીલ સો ઉસકે કને.
ઝેહર પીસકર દુધકે બીચ ડાલ, ગઇ લેકે વો શાહકને ઝુદહાલ.
દીગર દુધ માલનને શાહસે કહા, મીલાઉંગી તુજસે તેરી દીલરૂબા.
કોઇ અપને ફંદસે મૈં રાઝી ઉસે, દીલાસે બહોત દેકે મૈંને ઉસે.
યે મુઝદા ખુશી સુન પીયા શાહને દુદ, સો પીતેહી શહકી ગઈ જાન ઝુદ.
માલન આકે બોલી સો ઝએતુંકે તઇં, કે મારીહું મૈં શાહે ઝાલીમકે તઇં.
કહી મુજ કમરસે છુરીકો નીકાલ, મેરે હાથકે બંદ તુ કાટડાલ.
ખુદીને છુરી લેકે કાટી હયે બંદ, છુડાઈ હયે ઝએતુનકો કરકે છંદ.
ચાલીસોંકે બંદકાટી ઝએતુનને, ગઇ શાહ ઝાલીમકે લાશેકને.
જુદા કરકે સરકો હુઇ પસ સવાર, નીકલ બાગસે યું કહી હાંકમાર.
કે અય ફોજ ઝાલીમ ખબરદારહો, યે સર અપને ખાવીંદકા હે દેખલો.
યે સુનતેહી લશકર તીલ ઉપર હુવા, પડા સારે લશકરમેં યું ગલગલા.
વઝીરાં જોથે સાથ ઉસ શાહકે, વો તય્યાર હોકરકે લડનેલગે.
વો ઝએતુન તલવાર તબ ખીંચકર, કરી હમલા કુફફારકી ફોજપર.
પછાડી ઊને કાફરાં બેશુમાર, લગે ભાગને વહાં હઝારાં હઝાર.
વઝીરાંને દાંતોંમેં ઊંગલી પકડ, દો હાથોંકો પટકે સતી બાંધકર.
આગે આકે ઝએતુંકે માંગે અમાન, કહી ઉનકો જલદીસે લાવો ઇમાન.
વઝીરોંને કલમા પડહા સીદક લા, બઝાં ઉનકો ઝએતુનને યું કહા,
કે ઝુન્નાર તોડો ઘરોં બીચ જા, બુતાં તોડ ડાલો કુફરકે છુડા.
બના મસજીદાં તુમ ગુઝારો નમાઝ, ઇબાદત કરો ભીલ વઝુ અપના સાઝ.
વો સાનોં વઝીરાંને લે પેશકશ, ધરે આગે ઝએતુનકે હોકે ખુશ.
કીયા મઆફ. પસ ઉનકો રૂખસત દીઇ, બઝાં ઊનસે દીલમેં ફીકર યું કીઈ.
કે જાઊં અગર મૈં મદીને મને, નજાનું અમીરકે ઉપર કયા બને.
ભલા હય્યે કે મૈંભી અમીરપાસ જાઊં, પડે કામ ઉસવકત મૈં કામ આઊં.
યે કર દીલમેં તજવીઝ તબ હુઇ રવાં, જો બાકી યહાંસે રહી દાસતાં.
અમીરકી અય યારાં સુનો યહાંસે બાત, ઝએતુન પાક દામનકે જબ બાંધે હાત.
મદીના તરફ માંકો રાહી કીએ, ચલે બાટ મુલકે ઇરમકી લીએ.
ચલે જાતે પોહચે કીસી જાય પર, અથા બાગ યક ઉસ મકાંકે ઉપર.
ગુલીસતાનથા મીસલે ફીરદોસકે, લગે ઉસમેં મેવેથે હરઝાતકે.

ચંડુલ શહકા બાગથા ગુલબહાર રખીથી વહાં ફોજ બારા હઝાર.
અમીરને ઉસી બાગમેં જાએકર, લગે તોડ ખાનેકો સેબો સમર.
ખાએ ઉસકે મેવે બહોત પેટભર, રહે સો ઉસી બાગમેં બેખતર,
નીગેહબાન ઉસ બાગકા દેખકર, ચંડુલશાહસે જા કયા વો ખબર.
કે યક સવાર અરબી હુએ ઔર એક નફર, મેવે ખાએકર સો રહે બેખબર
અમીરપરથી આશક વો અઝજાં પરી, બેટીશાહ પરીકી જો કીરયા પરી.
ચંડુલશાહને લે ફોજ બારા હજાર, આયા બાગકે પાસ હોકર તયાર.
સમંદરકે પેહલાડસે એકબાર, પરી આઇથી દેખનેકો દીદાર.
વો આઇથી દીદારકો દેખને, દેખી કયાકે સોએ હુએ દોનોં જને.
લ્યા ફોજને બાગકો આકે ઘેર, પકડનેકો આએ હુએ હોકર દીલેર,
ડરી અપને દીલમેં વો કીરયાપરી, જો સોએથે હુશયાર ઉનકો કરી.
દીયા નાગહાં ઉસ પરીને આવાઝ, ઉડી વહાંસે પર ખોલકર અપને બાઝ.
પુકારી કે સોતે ઊઠો યા ઈમામ, ચંડુલશહકા લશકર હૈ આયા તમામ.
ખડા ઘેરકર બાગકે આસપાસ, સોએ હો તુમ્હીં કયું અમી બેહીરાસ.
ઉઠો અબ શીતાબીસે હુશયાર હો, કમર બાંધ અપનીભી તય્યાર હો.
યે આવાઝ સુનકર હુએ હોશયાર, કમર બાંધ અપની હુએ વે તયાર.
લગે કેહને કીસકી યે આવાઝ હૈ, મગર હાતીફે ગૈબકી રાઝ હૈ.
કહે નામ ઉસકા હૈ કીરયા પરી, કે જીસને યે આવાઝ આકર કરી.
ખબર કરકે કીરયા પરી જબ ગઈ, મોહમ્મદ હનીફ ઊઠકે દેખે સભી.
કે સચ આઇ હૈ ફોજ બારા હઝાર, નીકલ બાગસે હોકે ઘોડે સવાર.
મુકાબીલ હો ઉસકે ગયા સામને, કહા પેહલવાં જો કોઈ તુજ કને.
મુકાબીલ મેરે હોવે વો આનકર, દેખું ઝોર ઉસકા મૈં ઉસકા હુનર.
આયાં અઝાં ઉસકેસે યક પેહલવાં, અમીરપર કયા ઉસને હમલા તવાં.
અમીરને સીપર પર લ્યા ઉસકા વાર, ઊસીકે દો ટુકડે ક્યા ઉસકો માર.
જો આતાથા ચલકર કોઈ પેહલવાં, તો હરગીઝ ન ફરતાથા જીતા વહાં.
ચંડુલ શહને દેખા યે લશકર મેરા, વો આકર અમીરસે મુકાબીલ કરા.
કયા ઝરબ આકર અમીરકે ઉપર, ઝરબ ટાલ ઉસકી પકડ કર કમર.
ઉઠાયા ઉસે ઝીન ઘોડેસે તબ, અમીરને કહા યું વો બે દીસેં તબ.
કે દીને મોહમ્મદકો જલદી કુબુલ, વલે નઇં તો હોતા હૈ દર ખાકો ધુલ.

પડા ઉસને કલમા ઔર તોડા ઝુનાર, સદકસે ચંડુલશાહ હુવા દીનદાર.
પુછા નામ કયા હે તુમ્હારા બતાવ, ઇરાદા કીધર હે સો મુજકો સુનાવ.
મોહમ્મદ હનીફ નામ અપના કહે, મેરા કસ્દ શાહે ઇરમપર જો હે.
ચંડુલ શાહ બોલા કે મેંભી ચલું, કરૂં જાંફશાની વો મારૂં મરૂં.
અમીરને કહા મેંને ખાઇ કસમ, અકેલા કરૂં ફતહ શાહે ઇરમ.
ચંડુલ શાહસે રૂખસત હુએ મોહતરમ, ચલે ફીર વહીં મુલ્કે શાહે ઇરમ.
આગે થા વો મકબુલ પીછે ઈમામ, ચલે જાતે રસ્તા વે જલદી તમામ.
સો ઉસ રોઝ આઇ હે કીરયા પરી, અમીરકો પુકાર ઔર ખબરયું કરી.
કે આગે મીલેંગે તુમ્હેં બે ગુમાન, કે હેં દોનોં બેહનાં બડી પેહલવાન.
ખબરદાર રેહના તુમ્હેં યા અમીર, કે હેં દોનોં બેહનાં બડી વો શરીર.
ઇતમેં જો દેખે પીછે ફીર ઇમામ, નઝરમેં ન કુછ ચીઝ આઇ તમામ.
રહે તબ વો હેરતમેં યે કૌનથી, કે આકર ખબર મુજકો કેહકર ગઇ.
બેઠે ઉઠે એક ઝાડ તીલ રાહપર, નઝર કરતે હરયક મુસાફીર ઉપર.
કોઇ જો મુસાફર વહાં જાતા અગર, ન જાતા ઉન્હોંસે થા બચકર મગર.
અમીરકા ઉસી રાહસે થા ગુઝર, યકાયક વો છોટીને કીતી નઝર.
સવાર હોકે ઘોડેપે ભાલા પકડ, ચલાઇ વો ઘોડા અમીરકે ઉપર.
કહી અય સીપાહી દે હથ્યાર ડાલ; વગર નઇ તો નેઝા હે મેરા સાંભાલ.
કહે શુખ રઅના સકત કયા તુજે, જો અયસા સુખન આકે બોલી મુજે.
તુ મરદોંકે હથ્યારકો બાંધકર, આઈ દઅવા દીલકે ભીતર સાંધકર.
તેરા કામ સીને પીરોનેકા હે, ખાને ઔર ચરખા ફીરાનેકા હે.
કહી કયું કે અબ તુમને જાના મુજે, મેં ઔરતહું કેસા પેહછાના મુજે!
અમીરને કહા જબ તુ ઘોડા ઉઠા, આઇ મુજપે સીના તેરા થલથલા.
રીકાબોંમે જુંબીશ ખાએ દોનોં પાઉં, મેં જાના કે ઔરત હે સાચી સુનાઉં.
કહી ગરહું ઔરત વલે અય જવાન, બહોત શેર મરદોંકો મારી બજાન.
યે કેહકર લગાઇ નેઝા શાહપર, અમીરને લ્યા ઉસકા નેઝા પકડ.
કમરમેં ઉસી શુખકે હાથ ડાલ, ઘોડેપરસે ઉસકો ઉઠાયા સંભાલ.
દીએ હાથ મકબુલકે બોલકર, દોનોં હાથ મઝબુત ઉસકે જકડ.
કયા ઉસકો મકબુલને દસ્તગીર, બડી બહેનને દેખ ઉસકો અસીર.
ગઝબ ખાઇ ઘોડેપે અસવારહો, વહીં આ અમીરકે હુઈ રૂબરૂ.

ગઝબસે વો ઘોડા ઉઠાકર ઉને, અમીરપર સો નેઝા ચલાઇ ઉને.
અમીરને ભી નેઝા ઉસીકા પકડ, કમરબંદમેં ઉસકે હાથ ડાલકર.
ઘોડેપરસે ઉસકો ઉઠાકર લીએ, ભી મકબુલકે વો હવાલે કીએ.
ઉસે તબ સો મકબુલને બાંધકર, ચલે આગે દોનોંકે તઇં વો પકડ.
ગએ શહેરમેં જહાં થા ઉનકા અમલ, આઇ સબરઅય્યતભી બાહેર નીકલ.
અમીરકે ઉપર સબ કીએ જાંફશાં, અરઝકી અમીરસે કે અય મેહરબાં.
હમારા અથા શાહ ઉનકા પદર, કયા ઉસને દારૂલફનાસે ગુઝર.
દોનોં બહેનાં આપી રહે રાજકર, ભાઈ અપને ઇમરાંકો ઇખરાજકર.
ઝુલમ કરને લાગી હૈં હો બેહીરાસ, કરે ઇસ તરહકા સીતમ બેકયાસ.
રઅય્યત સો ભાગી હુવે ઘર ઉજાડ, બડી સખ્ત બએનાં દોનોં નાબકાર.
અમીરને પુછે કહાં વો ઈમરાં બતાવ, કહાં કૈદ હૈ વે ઉન્હીં મુજ દીખાવ.
અરઝ યું કીએ વે હૈ કુએ ભીતર, વો ઇમરાંકો રાખા ઇને કૈદકર.
દો રોટી ઔર એક કુઝા પાની મુદામ, મીલે ઉસકે તઈં અય શહે નેકનામ
અમીર સુનકે આએ ઉસી ચાહપર, પુકારે કે ઇમરાન કયા હૈ ખબર?
કહા યું સો ઇમરાન વાલા કદર, તુમ્હીં કૌન હૈંગે અયસી જાયપર?
ખબર ઇસ મુસીબતમેં લેતે શીતાબ, તુમ્હારા ઇસમ કયા હૈ વાલા જનાબ.
મોહમ્મદ હનીફહું કહા શાહને, છુડાનેકો આયા હૂં તેરે કને.
તેરી દોનોં બહેનોંકો મૈં બાંધકર, લે આયા હું અબ તુ ફીકર કુછ ન કર.
મંગા પીડેકો ઔર રસીસે જકડ, કુંએ બીચ ડાલા અમીરને પકડ.
કહે બૈઠ ઇમરાં તુ પીડે ઉપર, નીકાલું તુજે ચાહસે ઝુદતર.
ખુશી હોકે બૈઠા સો ઈમરાંને વહાં, નીકાલે ઉસે દીનકે પહેલવાં.
બુલાકર લુહાર ઉસકી બેડી કટા, સો હમ્મામ કે બીચ ઉસકો ન્હીલા.
બીઠાયા ભીસે ફીર સો વહાં તખ્તપર, કહા ઉસને કલમા ઉસીવક્તપર.
કહા શાહને હકમેં તુ બહેનોંકે બોલ, તુ કેહ રાઝ દીલકાઝબાં અપની ખોલ
કયા અરઝ ઇમરાં હૈં બહેનાં શરીર, હૈ લાઝીમ ઉન્હેં મારના યા અમીર.
કે તા દુસરેકોભી ઇબરત હોવે, અયસે કામ કરનેસે હૈબત હોવે.
ભી દોનોં બેહનોંકો જલદી બુલાએ, દીવારોમેં ઉનકો સો જલદી ચુનાએ.
મારે તીર ઉનકો હુઈ વો હલાક, જહન્નમકો પોહંચી હુવા મુલ્ક પાક.
અમીરને કહા તબ સોં ઇમરાનકો, મૈં જાતાહું આગે કીસી કામકો.

તુ કર બાદશાહી હયાતી તલક, રહે રાજ તેરા ઝમીં તા ફલક.
કહા ફીરયું ઇમરાનને યા અમીર, મેરે બાપકે સાત હેંગે વઝીર.
બાગી હોકે બૈઠે હેં વો તોડ બાત, કીએ સાત સાતોંને કર ઝીએ હાત.
અગર વે મરે તો મીટે સબ ખલલ, મેરી બાદશાહીકા હોવે દખલ.
મોહમ્મદ હનીફને કહા ક્રુદતર, ચલો હોકે તય્યાર ઊનકે ઉપર.
સો ઇમરાનકર ફોજ જમઆ કલીલ, અમીરકો લીગે સાથ હાદી સબીલ.
ચલે કુછ દર કુછ ઉનકે ઉપર, વો સાતોં વઝીરોંકો પોહંચી ખબર.
કે મોહમ્મદ હનીફહો લે ઇમરાન સાથ, વો લડનેકો આતા હમારે સંગાત.
વો સાતોંભી આકર મીલે એકઠાર, જમઆ કરકે ફોજાં હુએ સબ તયાર.
પોહંચા શાહ ઇમરાંકા લશકર વહાં, તબલ જંગકા હુકમ કીતા તધાં.
ઉધરસે વો લશકરભી તય્યાર હો, હુવા શાહે ઇમારનકે રૂબરો.
લગી જંગ હોનેસો ગમશાનકી, લગી ફોજ હટનેસો ઇમરાનકી.
મોહમ્મદ હનીફને લે તરવારકો, લગે મારને ફોજ કુફફારકો.
કઇ માર ડાલે બડે કાફરાં, લગા ભાગને ઉનકા લશકર તધાં.
વો સાતોં વઝીરોંને ઇમરાનસે, મીલે શાહ હમકો બચાલે કહે.
સો ઇમરાન સાતોંકો હમરાહ લે, ડાલા લાકે કદમોં ઊપર શાહકે.
અમીરને કહા ઊનકો કલમા પડો, વગર નહ્ઇ તો જીનેસે તુમ હાથ ધો.
સો ઇમાન લાકર વો કલમા કહે, વે હો દસ્ત બસતહ સો આકર ખડે.
અમીરને કહા તુમ ઈતાઅત કરો, સો ઇમરાંકી ખીદમતકો દીલપર ધરો.
વીઝારત તુમ્હારી કયા સબ બહાલ, ઝરો માલ દેકર કરેગા નેહાલ.
કુબુલા ઊન્હોંને અમીરકા સુખન, ચલે તબ સું ઇમરાનકા સુન બચન.
શહેરમેં જો દાખીલ હુએ ખાસો આમ, કહે તબ સો ઈમરાંકા યું કર ઇમામ.
મૈં જાતાહું શાહે ઇરમકે ઉપર, તુ કર બાદશાહી બૈઠા તખ્તપર.
કહા શહકો ઇમરાનને યા અમીર, ચલું મૈંભી હમરાહ હો દસ્તગીર.
કહે તબ મૈં સોગંદ ખાયાહું યું, કે શાહે ઇરમસે અકેલા લડું.
મીલુંગા મૈં ફીરતે વખત તુજસે આ, કીસી બાતકા ગમ ન હરગીઝ તુખા
યે કહેકર અમીરને કયા કુચકો, તરફ મુલ્ક શાહે ઇરમકો સુનો.
સભી શહેર રોને લગા ઝાર ઝાર, ભી ઇમરાન ઝારી કયા બે શુમાર.
સુનો અબ સો ઝએતુનકા તુમ ઝીકર, સભી થે વો બાંકીથી ઇસકી ફીકર.

ઝએતુન જબ ગઇથી મદીને ઉપર, વો શાહે ઇરમ દીલમને બૌફ ધર.
મુબાદા મેરેપર વો લાવે બલા, યે અંદેશા દીલમેં અપસકે ધરા.
હઝાદહ લાખ લશકરસે બાહેર પડા, શહેરસે દો કોસ ડેરા કયા.
કે ખતરેકા દીલમેં ન થા ઉનકે ડર, વલેકીન ખુશીથી ઉસે સર બસર.
મોહમ્મદ હનીફ જાકે પોંહચે તભી, દેખા કયા કે લશકર પડા હયે સભી.
પડા હૈ યે લશકર સો બે ઇનતેહા, ફીકર શાહને દીલમે સતી યું કયા.
કરે કૌન ઇનકો હમારી ખબર, કે લડનેકો આયા અલીકા પીસર.
નશાં અહમદી ખોલ મકબુલ દે, ખડા રહે તુ ઇસ ટેકડેકે તલે,
વો કલમેકો પડકર જે નઆરા કયા, કીતોંકા જે સુનતેહી ફાટા હીયા.
વો લશકરને સુનકર કીએ સબ દહલ, કઇ ઓરતોંકે પડે વહાં હમલ.
સુના શાહ ઇરમ જબ વો નઅરા અમીર, લગા પુછને તબ બુલાકર વઝીર.
યે કીસકા હૈ નઅરા બતાવો મુજે, ખબર સાંચી ઉસકી સુનાવો મુજે.
વઝીરોને મીલકર અરઝ યું કીએ, કે મોહમ્મદ હનીફને યે નઅરા કીએ.
કે ઝએતુનને અરઝ કીથી તઘાં. કે મોહમ્મદ હનીફકો મૈં મારી બજાં.
ગલતથા જે ઝએતુનને યે કહા, કીસી તૌરસેહી વો જીતા રહા.
તુમ્હારેસે આયા વો લડને ઉપર, નઅરા માર તુજકો કયા વો ખબર.
વો સુનતેહી શાહે ઇરમહો સવાર, સભી ફૌજ લે સાથ હોકર તયાર.
ખડા હોકે મૈદામેં સફ બાંધકર, અમીરભી વહીં એડ ઘોડેકો કર.
પડા ઉસકે લશકરમેં જું શેર નર, લીએ હાથ શમશીરકો ખીંચકર.
લગે મારને ફૌજ કુફફારકો, ગીરાને લગે પ્યાદે અસવારકો.
ગયા દીન લડાઇમેં સારા તમામ, ગુઝરકર ગયા દીન હુવા વકતે શામ.
સો મકબુલ કન આકે ઉતરે ઇમામ, દીએ અપને ઘોડેકો દાના મુદામ.
વો લશકર કયા અપની જાગે મુકામ, દાના ઘાંસ ઘોડેકો દેકર તમામ.
યું અલકીસ્સા હરરોઝ ઇસતૌર જંગ, મોહમ્મદ હનીફને કીએ બેદીરંગ.
બકોત પેહલવાં ઉનકે મારે અમીર, વઝીરાં કહે શહ ઇરમ બે નઝીર
કે હર રોઝ લશકર તેરા હોવે કમ, મોહમ્મદ હનીફપર ન લાગે જખમ.
કરો મીલકે તદબીર ઐાર કુછ બીચાર, કીસી મકરો ફનસે ડાલો ઉસકો માર.
કરો મસલહત સબ વઝીરાં તુમ્હેં, ખોદો સાત ખદે સો મેદાનમેં.
સારી રાતમેં કર કુવેકો તયાર, કે પત્તે બીછાકર ઊપર ખાકો ખાર.

ફજરમેં નકારા લડાઇકા કર, ખડે આ સવારાં સફે બાંધકર.
ઉધરસે અમીરનેભી અસવાર હો, હુવા જાકે ઉસ ફોજકે રૂબરો.
અમીરકે મુકાબીલભી આ પેહલવાં, કયા આકે હમલા અમીરપર જવાં.
લીએ વાર ઉસકા સીપારકે ઉપર, લગે કરને હમલા વો ભાગા ઉધર.
કુવે કુદ કર તબ ગયા લો સવાર, અમીર આએ હૈં જબ કુવેકે કીનાર.
સો ઘોડા અમીરકા ખડા હો રહા, કુવા જાનકર વો કદમ ના ધરા.
અમીરને કહા અયસે મૈદાનમેં, અડા કયું મેરા ઘોડા ઇસ આનમેં.
ઉસે કયા હુવાહૈ સો ડરતા હૈ કયું, કદમ અપના આગે ન ધરતા હૈ કયું ?
મારે એક ચાબુક ગુસે બીચ આ, કુદા શાહકા ઘોડા નીપટ તેશ ખા.
કુવા દુસરા કુદકર ઉસપે જાં, સ્યુમ ચાહ મેં જા પડા વો તબાં.
ઘોડેકે તલે દબ ગએ શાહકે પાએ, શીકસ્તહ હુએ ઓર કહે યા ખુદાએ.
દોનાં પા અમીરકે હુએ ચુર ચુર, પડે જબ કુવેમેં યે સબકે હુઝુર.
લીયા ફોજને ચૌતરફસે યે ઘેર, વઝીરાંને બોલે કરો અબ ન દેર.
કુવાં મુંધ કર સબ બરાબર કરો, મીટા સબ ખલલ અબ ખુશી દીલધરો.
ઇતેમેં વો ઝએતુન પોહંચી વહાં, કે મકબુલ પકડ કર ખડા થા નશાં.
પુછી આકે મકબુલકા કહાં ઇમામ, બોલા શહકે ઊપર બહોત ઈઝદેહામ.
નહીં મુજકો મઅલુમ ઊનકી ખબર ગએ હૈં વે લંડને ઉન્હોંકે ભીતર.
કીયા એડ ઘોડેકો ઝએતુનને, આઇ ગુદતર ઉસ કુએકે કને.
વો લશકરને ઝએતુનકો દેખકર, કુવા છોડ ભાગે વો ઇધર ઉધર.
ચાલીસાં કનીઝાંભી પોહંચી વહીં, ઉતર કરકે ઘોડેસે ઉસવકતમેં.
કુવે બીચ સર ડાલ બોલી પુકાર, અમીર કયા ખબર હૈ કહો આશકાર.
યે બાંદી તુમ્હારીભી પોહંચી શીતાબ, કુએસે શીતાબી દીયો તુમ જવાબ.
મેરે પાંવ ટુટે નહીં મુજમેં હાલ, કીસી તૌરસે મુજકો જલદી નીકાલ.
વો ઝએતુન કર જમઆ ચાલીસ કમંદ, સીરકો વો બાંધી હૈ કર ખુબ બંદ.
કુએ બીચ ડાલી વો બોલી તબાં, કીસી તૌર બૈઠો સીપરકે મયાં.
અમીરને દો કોહન્યાં ઉસી બીચ ડાલ, સીપરમેં વો આડે હુએ કર સંભાલ.
કીએ ઝોર ઝએતુન અયસા તમામ, ઉઠાના સકી ઓર કહી યા ઈમામ.
મેરે ઝોરસે તુમ નીકલતે નહી, બહોત ઝોર કરતી પર હીલતે નહીં.
અમીરને કહા તબ કે ચાલીસ કનીઝ, સોવે ઓર તુમ ઝોર કરો મીલકે નીઝ.

ખુદા યાદ કરકર કરો ઝેર એક, ઔર ખીંચો મુજે તુમ કીનારેપે લેક.
બમુજીબ કહેકે સભી મીલ સંભાલ, મોહમ્મદ હનીફકો કુએસે નીકાલ.
ડાલે ચાર પાઇપે મકબુલ પાસ, અમીરને ભરા ઊસ વકત થંડી સાંસ,
ઝએતુન બોલી તુમ કયું કીએ આહસરદ, સબબ કુછ સુનાવો મુજે શેરમરદ,
કહે યું કે અબ મૈં હુવા હું લાચાર, રહે કેદ મેરે વહાં ચાર યાર.
અગર ઇસ તરહસે તુ ઊનકો લે આવ, તો હોવે તસલ્લી મેરે દીલકી દાવ.
અકેલી ચલી વહાંસે ઝએતુન સવાર, કીલ્લે બીચ જાકર ધુંડી બેશુમાર.
વે થે જીસ મકામેં વહાંથે નહીં, જો પુછે તો કીસને બતાયા નહીં.
કહી દીલમેં અપને મુબાદા કહાં, અમીરપર ગીરે ફોજ આકાર વહાં.
શીતાબી નીકલ કર કીલ્લેસે ચલી, વહાં જા અમીરસે શીતાબી મીલી.
જો દેખી અમીરકે તઇં ફોજ ઘેર, અમીરપર વો આએ હૈં હોકર દીલેર.
અમીરભી પકડ હાથમેં તબ કમાન, લગાએ હૈં તીર ઊનકે તઇં બેગુમાન.
જો કોઇ ટેકડેપર ચડતા અથા, સો યક તીરસે વોહભી પડતા અથા,
ચાલીસોં કનીઝોંકે તુરકશ તમામ, હુએ ખાલી તીરોંસે તબ ઇસ મકામ.
ફીકરમંદ હોકર સો હઝરત અમીર, કે અબ ફોજ દુશમન કરેગી અસીર.
યકાયક સો ઝએતુનને આઇ નઝર, કે આતા હે જીસ તોરપર શેર નર.
જો ઝએતુન દેખે હુએ સુરત દીલ, લગે ભાગને સબ વહાંસે નીકલ.
કીઇ અરઝ ઝએતુનને આકર વહીં, કે બહોત મૈંને ઢુંઢે વે પાતે નહી.
ઇસી વાસ્તે મૈંભી આઇ નીકલ. કે તુમપર કરેંગે વે આકર દંગલ.
ભલા મૈં જો આઈ યહાં ઝુદતર, હટાઇ મૈં ઇસ ફોજકોઆનકર.
હુકમ હો તો ચલકર મુલ્કમેં, બુલાકર હકીમાં દીખાઉં તુમેં.
ઇલાજ હાથ પ્રાવોંકા કર ફીરકેઆએં, અછા હોકે લડનેકો ઊનપર સો આએ.
અમીરને કહા મુલ્ક ઇમરાનકા, કે નઝદીક હે દોસ્ત દીલો–જાનકા.
મેરી ચારપાઇ વહાં લે ચલો, સો ઇમરાંસે ચલકરકે જલદી મીલો.
કરેગા વો ખીદમત દીલો જાનસે, કરાવેગા દારૂ હકીમાનસે.
યે સુન કરકે ઝએતુન આલી વીકાર, અમીરકો ચલી લેકે વો એકબાર.
વહાં મુલ્ક ઇમરાનપર એક ગનીમ, વો લડનેકો આયાથા ચલકર ઝબીમ.
ઉધરસેભી વો ઇમરાં અસવાર હો, હુવા ફોજ મકહુરકે આ રૂબરો.
મુકાબીલ હુઇ ફોજ દોનોંકી જબ, કહા શાહ મકહુરને ઉસકો તબ.
સુનાહું મૈં અબ તો મુસલમાન હુવા, મોહમ્મદ નબીકા તુ કલમા કહા.

યે સુનકર ખબર ચલકે આયાહું મેં, બડી ફૌજ ભારીકા સો લાયાહું મૈં.
વલે દીલમેં મેરે યે આઈ હે બાત, કે હમ તુમ સો દોદો કરે મીલકે હાત.
દોનોં લશકરાંમે લડાઇ હુઇ, જો મારે કરે પાદશાહી વહી.
મેરી ફૌજ થોડી હે દીલ બીચ લા, સો ઈમરાન અસવાર હોકર ચલા.
મુકાબીલ હુવા કરને લાગા વો જંગ, કમંદ માર ઇમરાનપર બે દીરંગ.
લગા ખીચને તબ વો લાચાર હો, કહા યા ઇલાહી મદદગાર હો.
ઉસીવકત પોહંચે અમીર આન કર, દરદ પાવમેં થા બડા સખ્ત તર.
દેખે તબ કે ઇમરાનપર વકત તંગ, થે બામાર ખુદ ઔાર ઊસસે હૈ જંગ.
કહા હાય અફસોસ સદ હેફ હૈ, મેરે યાર ઉપર સીપા સૈફ હે.
મૈં આયા થા જીસકા યું કર એતમાદ, સો વો દામ ઝાલીમ મે હૈ નામુરાદ
તભી યું સો ઝએતું કહી શાહકો, નહીં જાનતી મૈં સો ઇમરાનકો.
અમીરને કહા જીસ ગલેમેં કમંદ, વો હૈ યાર મેરા છુડા ઉસકા બંદ,
જો કોઇ ખીંચતા હૈ તુ જા ઉસકો માર, તભી દીલકો મેરે હોવેગા કરાર.
યે સુનતેહી ઝએતુનને એડ કર, ગઇ સરપે દોનોંકે ઊસ વકત પર.
કમંદ કાટ ઇમરાનકો દી છુડા, દીઇ શાહે મકહુરકા સર ઉડા.
ઊઠી ફૌજ ઈમરાનકી કુદરતર, ગઇ લુટ લશકર સભી સર બસર,
બઝાં આકે ઈમરાન શાહસે મીલા, દેખે પાંવ અમીરકે બહોત તલમલા.
લેજાકર કીલ્લેમેં ઉતારા તભી, બુલાકર હકીમા શહેરકેસભી.
કહા અય હકીમાં ઇલાજાં કરો, સભી મીલકે યે પાવોં અચ્છા કરો.
મૈં બખશુંગા તુમકો બહોત માલોઝર, તુમ ઇસકામપર મીલકે બાંધોકમર.
હકીમોંને ઈસ પાંવકા દેખા રીવાજ, કે ઇસ પાવોંકા કુછ નહીં હૈ ઈલાજ.
દુન્યામેં ઈસીકી નહી હે દવા, હડી ગોશત ચમડા હુવા એકસા.
ગયા શાહ ઇમરાં મહેલકે અંદર, હુવા દરદ ભારી અમીરકે ઉપર
દરદને ઉસે બે કરારી કયા, અમીરને બહોત આહ ઝારી કીયા,
વો મકબુલ ઝએતું કો બોલે ઇમામ, મેરે પાસસે દુર હો તુમ મુદામ.
ઝએતુનને કહા યા ઇમામે ઝમાં, જુદા મુજકુ કરતેહો દુન્યામેં યહાં.
વહાં આકેબતમેં કહોગે સો કયા? મેરેપર યે ખતરા હે બે ઇનતીહા.
કે ફરમાએ ઘડી ભર અભી દુર હો, મુજે દરદ ભારી હુવા મુબમો.
સો તનહા મહેલમેં રહે તબ ઇમામ, નીકલ બાહેર મકબુલ ઝએતુન તમામ.

વો કરતે મોહમ્મદ હનીફ આહ વાહ, હુવા થા હાલ ઉનકા બહોતસા તબાહ.
સો ઉસ રોઝ કીસ્યા પરી જલ્દી આઇ, મઆ ખાટ શહકો ગઇ લે ઉઠાઇ.
દેખે કયા કે આવાઝ આતા નહીં, સો ઝએતુન બોલી વો મકબુલકે તઇં.
અમીરકી ખબર તુ શીતાબીસે લા, કે આવાઝ આતા નહીં હૈ સો કયા.
અંદર જાકે મકબુલ દેખા વહીં, શહેનશાહ હુજરેકે અંદર નહીં.
વો મકબુલ રોને લગા તબ પુકાર, ઝએતુન સુનકે દોડી વહીં આહ માર.
ઉઠા શોરો ગોગા વહાં પર સો આએ, લગે લોગ કરને બહોત હાય વાએ.
કર આઝાદ ઝએતુન ચાલીસ કનીઝ, બુલા પાસ મકબુલકો અપને નીઝ,
તુ જા અપને ઘરકો ખબર જલ્દી કર, મૈં જાતીહું તનહા સો જંગલ પકડ.
મૈં કયા મુંહ દીખાઉં સો સુસરાલમેં, જંગલમેં મરૂંગી સો હર હાલમેં,
કહા ઉનકો સમજા કે મકબુલને, કે ચલ સાથ મેરે મદીને મને;
કરેંગે પ્યાર સબ વો તેરે ઊપર, અમીરકી વહાંસે મીલેગી ખબર
તો ખાતરમેં ઝએતુન કે આઇ યે બાત, ચલી તબ મદીને તરફ પાક ઝાત.
મકબુલનેભી દસ્તાર નાલેનકો ચલા લેકે હમરા વ ઝએતુનકો.
વો ઇમરાકો વહાંસે સો રૂખસત કીએ દોનોંને મદીનેકા રસ્તા લીએ,
કબરસ્તાંમેં દોનોં મદીનેકે આએ, ઝએતુન બોલી મકબુલ ખબરકો તુ જાએ.
મેરા ઉનકો આગે ન કરયો ઝીકર, અગર હોવેં રાઝી તો કીજે ખબર,
અગર વે ન ખુશ હોવે મુજ બાતપર, તો દીજે ખબર મુજકો હર બાતપર.
તો કીસ તરફકો મૈંભી જાઊં નીકલ, તો ઉનકેહી આગે ન હું મૈં ખીજલ.
યે કહે કરકે બૈઠી કીસી ગોર પર, વો બૈઠાથી રોતી સો ઘોડા પકડ.
મદીનેમેં મકબુલ દાખીલ હુવા, ઉસે દેખ વહાં પર ખડા ગુલ હુવા.
પુછે આ ઈમામે હસન ઔર હુસેન, કે મકબુલ તેરે હૈં કયું જારી નેન!
મોહમ્મદ હનીફકો કહાં છોડ કર, તુ આયા હૈ ઉનકી સુના કુછ ખબર.
વો મકબુલ બોલા અય શહઝાદગાં, ગંવાયા મૈં ઉનકે તઇં રાએગાં.
યે દસતારો નાલેન ઉનકા નીશાં, દીખાનેકો લાયા હું અય સાહેબાં.
ખબર જાકે બોલે પીદરકો વહાં, કે મકબુલ આયા હૈ રોતા યહાં.
મોહમ્મદ હનીફકી વો લાયા ખબર, સો મરનેકી લાયા હૈ વો સર બસર.
અલી સુનકે યે બાત ગમસે ભરે, વહીં આહ કરકે એક નબરા કરે.
ખબર હુઈ મદીનેમેં મશહુર તર, હુવા સખ્ત માતમ અલીકે ઉપર.
આએ સારે અસહાબ વહાં કે ઉપર, પુછે શાહે મરદાંસે સારી ખબર.

કે કયસા યે માતમ હુવા હૈ કહો, સુનાઓ તો હમકુભી મઅલુમ હો.
કહા યું કે મકબુલ લાયા ખબર, મોહમ્મદ હનીફકી મુએકી ઝીકર.
પુછા તબ તો મકબુલકો સબમેં આ, હકીકત બયાં વાર સારી સુના.
સો મકબુલ બોલા ઉન્હોંસે બયાં, કુવેમેં ગીરે ઉનકે ટુટે દો પાંઉં.
વહાંસેભી લાએથે ઈમરાં કને, બમઆ ખાટ ગાયબ હુએ ધરમને.
એ દસતારો નઅલૈન લાકર વહાં, નશાની બતાનેકો આયા યહાં.
કહે તબ ખલીફા ઉમર બીન ખતાબ, કે અય શાહે મરદાં અલી બુતુરાબ.
ન હો દીલમેં ગમગીન તુમ્હારા પીસર, મુવા નઈં હૈ જીતા સુનો સરબસર.
ચલો રોઝએ મુસ્તફાકે હુઝુર, વહાંસે બશારત મીલેગી ઝરૂર.
આઇ મુરતુઝાકે વો ખાતીરમેં બાત, ગએ તબ રો ઝેમેં યારોંકે સાથ.
અલીને વહાં ઇસ્તખારા કીએ, નબી મુસતફાને બશારત દીએ.
હુવા હુકમ ઉનકો ઝે રોઝે શરીફ, કે જીતા હૈ અબતક મોહમ્મદ હનીફ.
કે કીરયા પરી બીનતે શાહેપરી, સમંદરસે ઉધર લેજાકર ધરી.
વો મકબુલ લાયા હૈ ઝએતુકો સંગ, ઉસે જાકે બોલો અલી બેદીરંગ.
હુકમ હૈ કે જાવો સમંદરકે પાર, મોહમ્મદ હનીફકો લે આ એકબાર.
દો બેટે તુમ્હારે અલી સાથ દો, ઉમર યેકભી ઉનકે હમરાહ દો.
તઇનાત ઉસકે કરો તુમ સવાર, કે અસહાબ મેરે સો બારા હઝાર.
સીલા ઉસ હનીફકા પહેનાકર તભી, મોહમ્મદ હનીફ ઉસકા બોલો સભી.
ઝનાના લીબાસ ઔર ઝેવર ચેઝર, કે દો તુમ ઉસે બીચ સંદુક ભર.
સરાપરદા ડેરા અમીરકા કરો, સરઅંજામ જો કુછ સો પુરા ભરો.
કહે તુજકો અરસા વહાં સાત સાલ, પોહંચાવેગા તુજકો વહાં ઝુલજલાલ.
મીલેગી તુ જા શાહે પરયોંસે જબ, ઝનાના લીબાસ અપના કરયો તુ સબ.
જાવેગી તુ જીસ વકત ઉસકે હુઝુર, તભી અપના ચાદરકો કર સરસે દુર.
નંગે સરસે દેખેગા તુજકો વહાં, કહેગા તેરી ઓઢની હૈ કહાં.
તુ કહીયો કે અય શાહે આલી કદર, હૈ ચાદર મેરી તેરી બેટીકે ધર.
યે સુનકર વો બેટી બુલાકર પુછે, હવાલે કરેગા હનીફકો તુજે.
કહી મુસતફાને અલીસે યે બાત, સો ઝએતું કને આએ મકબુલ સાથ.
દેખે કયા કે બૈઠી હૈ ઝએતું હઝીં, અમીરકે વો ગમ બીચ અંદોહગીં.
અલીને રખા ઉસકે સરપર જો હાર, નબી મુસતફાકી સુનાઇ જો બાત.
જો કુછ હુકમ ઉનપર હુવાથા ઝહુર, સો બોલે બયાંવાર ઉસકે હુઝુર,

વો સુનતેહી ઝએતું હુઇ શાદમાં, તભી શુક્ર એઝદકા કરતી બજાં.
હુવા હુકમ હૈદરકા ફરરાશપર, કે ડેરા દેવો જાકે દો કોસપર.
બમુજબ હુકમ ઇસને વયસા કયા, કનાતાં વ તંબુ તનાબાં દયા.
અલીસેભી રૂખસત લી ઝએતુનને, હુઈ આકે દાખીલ વો ડેરે મને.
જમઅ હોકે અસહાબ સારે તમામ, ગીરદ ઉસકે ડેરેકે સબને મુકામ.
ઉમર ભી છડી લેકે હો ચોબદાર, રહા વો નીગેહબાન ઉનકે દવાર.
આએ મીલને દોનોં હૈં ફરઝંદ અલી કે ઉમરે અલી ઔર તાલીબ અલી.
સરાપરદા અંદર જો જાને લગે. ઉમરભી ખડે હોકે ઉનકે આગે.
કેહા તુમ સો જાતે કહાં કૌન હૈં? બગેર અઝ હુકમ તુમકો જાને નદેં.
ઉમરકો કહે દોનોં શાહઝાદગાં, કે હૈં હમ સો ઝએતુનકે દેવરાં.
હમારેસે ઉનકો તો પરદા નહીં, મનઅ કયું તુ કરતા હમારે તઈં.
કહા હુકમ ઉનકા મૈં જબ તક ન લું, કે મૈં કીસકો ઘર બીચ જાને નદુ.
ખડે રખ વહાંપર વે દોનું વલી, કહા જાકે આતે હૈં ઇબને અલી.
અગર હુકમ હોવે તો આવેં હુઝુર, વગર નઇં તો કરતા હું મૈં ઉનકો દુર.
અમરોસે કહી ઉનકો જલ્દ આને દો, તુ આનેમેં ઉનકે મુઝાહીમ ન હો.
અમરોને કહી ઉનકો તબ આનકર, બીલાશુબહા જાવો તુમ્હીં ઘર અંદર.
દોનો ભાઇ ખૈમેમેં ગએ ખુશખોરામ, ઝએતુંકો અદબસે કીએજા સલામ.
મીલી ઉનસે ઝએતુન ખુશ દીલ હુઇ, દોનોં દેવરોંકો સો બૈઠો કહી.
રહે રાત સારી વે ઉસ જાયપર, કીએ કુચ વહાંસે બ વકતે ફજર.
ચલે કુચ કરકર મદીનેસે વે, ઔર હર રોઝજાતે સમંદરકે પૈ.
કે મીઆદકા કીલ્આ ઔર શહેર દર, દીખાઇ દીયા દુરસે પેશતર.
કીલ્એ પર જો બૈઠે થે દો દીદબા, મદીનેકે જાનીબ દેખે નાગાહાં,
યકાયક સો પૈદા હુવા તબ ગુબાર, દેખે ઉસને અસવાર બારા હઝાર.
કીઆજાકે સુલતાનકો વોસલામ, કહાયું કે લશકર બહોત અસદહામ.
કીલ્એસે ઉતર કર વો બોલા ખબર, મદીનેસે આઇ હૈ ફૌજ બેશતર.
નીશાંનોંસે હમકો હુવા આશકાર, કે હૈ ફૌજ ઇસલામ બારા હઝાર.
યે સુનકર મીઆદ બાંધા કમર, સભી ફૌજ અપની વો તય્યાર કર.
સવાર હોકે આયા કીલ્એસે ઉતર, મુકાબીલ હુવા આકે સફ બાંધ કર.
ભી થા તીસ ગઝ કદ સો મીઆદકા, હીસાર આહની બલકે ફૌલાદકા.
ઇધરસેભી લશકર સહાબોંકા આન, મુકાબીલ હુએ ખોલ દેકર નશાન.

સો મીઆદકી ફોજસે પહેલવા, યકાયક સો આયા પુકારા બજાં.
કે ભેજો મુકાબીલ મેરે કોઇ જવાં, કે હો મરદુમીકા જીસમેં નશાં.
કીયા અઝમ ઝએતુને ઉનકે ઉપર, કીયા અરઝ તાલીબ અલી આનકર.
કે તુમકો ન લાઝીમ હે સરદાર હો, જાવો અયસે ગીદેકે તુ રૂબરો.
અગર હુકમ હોવે મુકાબીલ કરૂં, દેવો અઝન હમકો તો જાકર લડું.
કહી તબ સું ઝએતુન અય નોનીહાલ, કરો ઝરબ યકસે ઉસે પાય માલ.
સો ઘોડા કર ગએ ઉસ ઉપર, કીયા ઉસને હમલા લ્યા બર સીપર.
બજાં ઉસકો તલવાર અયસી લગાએ, કે ઘોડેઉપરસે ઝમીંપર ગીરાએ.
જો યક એક આતા પહેલવાં જવાં, વો તાલીબ અલી મારતે બે ગુમાં.
ભી દેહશત પડી ઉસકે લશકર મને, ન આવે કોઇ પહેલવાં સામને.
આયા આપ મીઆદ હોકર સવાર, આવો બીચ મૈદાન બોલા પુકાર.
બહોત પહેલવાનોંકો મેરેખપાએ, મેરે હાથસે અબ તુ જીતા ન જાએ.
યે કેહકર લગાયા વો શમશીરકુ, લગી ઉનકે સરપર બડે ઝોરસું.
કુલ્હ કટકે સરમેં હુવા ઝખમ જાએ, ઘોડેપરસે ઢલકે સો તબ તેવડાએ.
ઉમરે દૌડ ઘોડેકી ઘોડેકી લગામ, ગએ લેકે લશકરમેં જલદી તમામ.
ગઝબ કરકે ઝએતુન ઘોડા બીડાએ, ગઇ શાહ મીઆદકે પેશવાએ.
બોલા શાહ મીઆદ હે કૌન તુ! તેરા નામ કયા હે મુજે બોલ તુ!
કહી નામ મેરા મોહમ્મદ હનીફ, મૈં આયાહું યહાં અઝ મદીને શરીફ.
કહી ઉસને હમલા મેરેપર કરો, ન અરમાન કુછ અપને દીલમેં ધરો.
કહી હમ તો અવ્વલ ન કરતે હૈં વાર, કે જબતક કીસીકા ન ખાએંગે વાર.
લગાઇ વો મીઆદને ખુદ તેગ, લગી વો સીપર પર ગઇ ટુટ તેગ.
રહી મુઠ તલવારકી હાથમેં, મારા ફેંક ઉસકો ઉસી સાઅતમેં.
પસ આખર ગીરા વો ઝમીંકે ઉપર, ઉઠાયા ઉમરોને ઉસે દૌડ કર.
ઉમરોકો કહા તબ સો મીઆદ યું, પીયાદા લીયા કયું મેરે મુઠકું.
હૈ ઇસ મુઠ પર લઅલ હીરે જડે, જડત બેશ કીમતકે ઉસપર જડે.
ઉમરોને કહા જો પડી ટુટકર, વોહી હક મેરા લેઉં મૈં લુટકર.
ઝએતુન બોલી પ્યાદેસે મત કર ઝીકર, ઘોડેસે ઉતર મુજસે કુશતી તુ કર.
યે સુનતેહી ઉતરા વો ઘોડેસે ખુદ, વો ઝએતુંભી ઉતરી ઉસી વકત ખુદ.
લગી હોને દોનોં મને કુશતી જો, પછાડી હૈ ઝએતુન મીઆદકો.
ગલેપર ખંજર ઉસકે રખતી નીકાલ, કહી બોલ કલમા નબીકા ઈતાલ.

મુશર્રફ હો ઇમાનસે તુ ભલા, વગર નઇં તો કાટુંગા તેરા ગલા.
કયા અરઝ ઉસને કે અય શહેરયાર, દીખાવો મુજે તુમ સો અપના દીદાર.
મૈં તેરે દરસકા તો મુશતાકહુ, તેરે ઝોરકી મૈં સીફત કયા કહું.
કહી તબકે જાતાહું કુછ કામપર, મૈં ફીરતે વકત જબકે આઉં ઇધર.
તુ ઇસ બાતકા દીલમેં ન કરના ખ્યાલ, દીખાઉંગા તુજકો મૈં અપનાજમાલ.
શીતાબીસે કલમા નબીકા તુ બોલ, તુ અબ સીદકસે કુફ્લકો દીલકે ખોલ.
પડા ઉસને કલમા મુસલમાં હુવા, દીલો જાનસે ઉસપે કુરબાં હુવા.
રખે લોક હદએ વો યું કહીં, કે હમ અબ ઝરો માલ લેને નહીં.
ફીરેંગે તો હમ સબ કરેંગે કુબુલ, ન હો અપને દીલમેં ઝરા તુ મલુલ.
કીલ્લે બીચ રેહ અબ તુ આરામસે, લગા દીલકો અપને ખુદાવંદસે.
કે જાના હૈ મુજકો સમંદરકે પાર, બૈઠા રાજ કર તુ સદા શહેરયાર.
વો મીઆદ બોલા સુનો યા અમીર, કે દીરાજ આદી બડા હૈ શરીર.
બડી ફોજ ભારી હૈ જો ઉસકે પાસ, વો આતા હૈ મુજપર કે હે બે હીરાસ.
વો હર સાલ કરતા હૈ તારાજકર, મેરે સાથ લડકર વો હેરાન કર.
મૈં ઝર દેકે બચતાહું ઉસ હાથસે, વો જાતા હૈ ફીરકર ઉસી ધાતસે.
અગર વો સુનેગા હુવા દીનદાર, તો મુજકો ન છોડેગા વો ઝીનહાર.
ચહેલ ગઝકા કદ હૈ સો દીરાજકા, વો દુશમન બડા હૈ મેરે રાજકા.
કહેં તબ અય મીઆદ ચલ ઉસ ઉપર, કે ઉસકો મુસલમાં કરૂં ઝુદતર.
વો મીઆદ લે ફોજ અપની ચડા, મુલકપર ઉસીકે જો દીરાજથા.
દોનોં ફોજ મીલ કરકે જાતે મુદામ, ગએ મુલ્કે દીરાજકો ખુશ ખીરામ.
કીએ દીદબાંનોને ઉસકો નઝર, કે મીઆદ આતા હૈ ચલકર ઇધર.
મુસલમાંકી લે ફોજ બારા હઝાર, પીછે ઉસકે આતી હૈ હોકર સવાર.
વો દીરાજ આદીકો બોલા ખબર, કે મીઆદ આતા હૈ તેરે ઉપર.
કહા ફીર વો દીરાજ ઉનકો સંભાલ, કે આવે યહાં ઉસકી કયા હે મજાલ.
કહે સાથ ઉસકે હૈ બારા હઝાર, મદદકો લેઆતા હૈ વો દીનદાર.
યે સુનતેહી દીરાજ હોકર તયાર, ચલા ફોજ લે અપની હો બેકરાર.
મુકાબીલ હુવા ઉનકે લશકરકે તબ, ખડા ઉનકા લશકરભી સફ બાંધ જબ
પહેલવાન દીરાજ આદીકા આએ, ખડા હો વો મૈદાનમેં યું કહાએ.
કે લડનેકો ભેજો મેરે રૂબરો, પહેલવાન જો કોઇ તુમ્હારેમેં હો.
હુકમ તબ હુવા શાહ મીઆદકું, કે કર જંગ ઉસ લશકરે આદસું.

સો મીઆદને જાકે મારા ઉસે, ઝરબ એકસેહી મારા ઉસે.
જો આતાથા કોઇ શાહે મીઆદપર, સો જીતા ન હરગીઝ વો જાતા ઉધર.
સો દહેશતસે મીઆદકે તબ વહાં, ન આતા હૈ ઉસપર કોઇ પહેલવાં.
વો દીરાજભી સવાર હો ફીલપર, વો આને લગા શાહે મીઆદપર.
ઉસે દેખ ભાગા સો મીઆદ તબ, કહા ઉનકે આગે વો અહવાલ સબ.
કે દીરાજ આદી સો શાહ ઝોર હૈ, ઇસીકે બરાબર ન કોઇ ઔર હૈ.
યે સુનકરકે ઝએતુન ઘોડા ઉઠા, વો દીરાજ આદીકે હો પેશવા.
કે દીરાજ આદી વહીં હોકે ફીલ, મુકાબીલ હુવા તબ સો બેકાલો કીલ.
લગા ગુરઝ હાથીકો હોલામકર, હાથી સર ઉઠાયા હૈ ઉનકે ઉપર.
પકડ સુંઢ હાથીકી ઝએતુનને, મારી એક જટકા બડે ઝોરસે.
ઊંધે સર ગીરા ઉસકા હાથી વહાં, પીયાદા હુવા શાહ દીરાજ વહાં.
ભી ઝએતુન ઘોડેસે અપને ઉતર, લગી કરને કુશતી વહીં ગુદતર.
પછાડી વો દીરાજ આદીકે તઇં, બૈઠી ઉસકી છાતીપે ચડકર વહીં.
કે કલમા કહે તો બચે તેરી જાન, વગર નઇં તો મારૂં તુજે બેગુમાન.
કહા ઉસને તુમ નામ અપના બતાવ, બઝાં મુજકો દીદાર અપના દીખાવ.
મોહમ્મદ હનીફ નામ મેરા તુ જાન, મૈં કહતાહુંં યકબાત મેરી તુ માન.
કે જાના હૈ મુજકો સમંદરકે પાર, ફીરૂંગા તભી તુજ દીખાઉં દીદાર.
કહા ઉસને કલમા હુવા દીનદાર, રખા લાકે વો બખશીશાં બેશુમાર.
કહા જબકે આઊંગા ફીર કર ઈધર, કબુલુંગા ઉસ વકત તેરી નઝર.
સભી ફૌજ ઉસકી મુસલમાં હુઇ, વે સરપાવ ઉસકો મુસલમાં હુઇ.
કહા ઉસને અય સરવરે દો જહાં, કે મુશકીલ હુવા મુજકો અંદર જહાં.
કહેરબાદ આદી હૈ દુશમન મેરા, કે હૈ સાઠ ગઝકાં કદ ઉસકા બડા.
વો હર સાલ આતા હૈ મેરે ઉપર, મૈં બચતાહુંં ઉસે દે માલો ઝર.
અગર વો સુનેગા હુવા દીનદાર, ભી છોડેગા મુજકો હર આંમે માર.
કહી અબ કરો ઉસકે ઉપર મોહમ, મીલાઊં તરેસે ઊસે કર નરમ.
તીનો લશકરાં કુછ કરકર વહાં, મુલકપર કહેરબાદકે બેગુમાં.
કીલ્લે પરસે કીતી નઝર દીદબાં, દેખે ફૌજ દીરાજકી કોતથાં.
પીછે ઉસકે મીઆદકી ફૌજ હૈ, ભી ઇસલામકી ફૌજ દર મૌજ હૈ.
કયા અરઝ જાકર કહેરબાદસે, કે આતા હૈ દીરાજ દીલ શાદસે.
હૈ હમરાહ ઉસકે સો મીઆદભી, મુસલમાં મદદકો લે આતા સભી.

ખુદા યાદ કરકર કરો ઝેર એક, ઓર ખીંચો મુજે તુમ કીનારેપે લેક.
બસુઝીબ કહેકે સભી મીલ સંભાલ, મોહમ્મદ હનીફકો કુએસે નીકાલ.
ડાલે ચાર પાઇપે મકબુલ પાસ, અમીરને ભરા ઊસ વકત થંડી સાંસ,
ઝએતુન બોલી તુમ કયું કીએ આહસરદ, સબબ કુછ સુનાવો મુજે શેરમરદ,
કહે યું કે અબ મૈં હુવા હું લાચાર, રહે કેદ મેરે વહાં ચાર યાર.
અગર ઇસ તરહસે તુ ઉનકો લે આવ, તો હોવે તસલ્લી મેરે દીલકી દાવ.
અકેલી ચલી વહાંસે ઝએતુન સવાર, કીલ્લે બીચ જાકર ધુંડી બેશુમાર.
વે થે જીસ મકામેં વહાંથે નહીં, જો પુછે તો કીસને બતાયા નહીં.
કહી દીલમેં અપને મુબાદા કહાં, અમીરપર ગીરે ફોજ આકાર વહાં.
શીતાબી નીકલ કર કીલ્લેસે ચલી, વહાં જા અમીરસે શીતાબી મીલી.
જો દેખી અમીરકે તઇં ફોજ ઘેર, અમીરપર વો આએ હૈં હોકર દીલેર.
અમીરભી પકડ હાથમેં તબ કમાન, લગાએ હૈં તીર ઊનકે તઇં બેગુમાન.
જો કોઇ ટેકડેપર ચડતા અથા, સો યક તીરસે વોહભી પડતા અથા,
ચાલીસોં કનીઓંકે તુરકશ તમામ, હુએ ખાલી તીરોંસે તબ ઇસ મકામ.
ફીકરમંદ હોકર સો હઝરત અમીર, કે અબ ફોજ દુશમન કરેગી અસીર.
યકાયક સો ઝએતુનને આઇ નઝર, કે આતા હે જીસ તૌરપર શેર નર.
જો ઝએતુન દેખે હુએ સુસ્ત દીલ, લગે ભાગને સબ વહાંસે નીકલ.
કીઇ અરઝ ઝએતુનને આકર વહીં, કે બહોત મૈંને ઢુંઢે વે પાતે નહી.
ઇસી વાસ્તે મૈંભી આઇ નીકલ. કે તુમપર કરેંગે વે આકર દંગલ.
ભલા મૈં જો આઈ યહાં કુદ્દતર, હટાઇ મૈં ઇસ ફોજકોઆનકર.
હુકમ હો તો ચલકર મુલ્કમેં, બુલાકર હકીમાં દીખાઊં તુમેં.
ઇલાજ હાથ પાવોંકા કર ફીરકેઆએં, અચ્છા હોકે લડનેકો ઉનપર સો આએ.
અમીરને કહા મુલ્ક ઇમરાનકા, કે નઝદીક હે દોસ્ત દીલો–જાનકા.
મેરી ચારપાઇ વહાં લે ચલો, સો ઇમરાંસે ચલકરકે જલદી મીલો.
કરેગા વો ખીદમત દીલો જાનસે, કરાવેગા દારૂ હકીમાનસે.
યે સુન કરકે ઝએતુન આલી વીકાર, અમીરકો ચલી લેકે વો એકબાર.
વહાં મુલ્ક ઇમરાનપર એક ગનીમ, વો લડનેકો આયાથા ચલકર ઝબીમ.
ઉધરસેભી વો ઈમરાં અસવાર હો, હુવા ફોજ મકહુરકે આ રૂબરો.
મુકાબીલ હુઇ ફોજ દોનોંકી જબ, કહા શાહ મકહુરને ઉસકો તબ.
સુનાહું મૈં અબ તો મુસલમાન હુવા, મોહમ્મદ નબીકા તુ કલમા કહા.

યે સુનકર ખબર ચલકે આયાહું મેં, બડી ફૌજ ભારીકો સો લાયાહું મૈં.
વલી દીલમેં મેરે યે આઈ હૈ બાત, કે હમ તુમ સો દોદો કરેં મીલકે હાત.
દોનોં લશકરાંમે લડાઇ હુઇ, જો મારે કરે પાદશાહી વહી.
મેરી ફૌજ થોડી હૈ દીલ બીચ લા, સો ઈમરાન અસવાર હોકર ચલા.
મુકાબીલ હુવા કરને લાગા વો જંગ, કમંદ માર ઇમરાનપર બે દીરંગ.
લગા ખીંચને તબ વો લાચાર હો, કહા યા ઇલાહી મદદગાર હો.
ઉસીવકત પોહુંચે અમીર આન કર, દરદ પાંવમેં થા બડા સખ્ત તર.
દેખે તબ કે ઇમરાનપર વક્ત તંગ, થે બીમાર ખુદ ઔર ઊસસે હૈ જંગ.
કહા હાય અફસોસ સદ હૈફ હૈ, મેરે યાર ઉપર સીપા સૈફ હૈ.
મૈં આયા થા જીસકા યું કર એતમાદ, સો વો દામ ઝાલીમ મેહૈ નામુરાદ
તભી યું સો ઝએતું કહી શાહકો, નહીં જાનતી મૈં સો ઇમરાનકો.
અમીરને કહા જીસ ગલેમેં કમંદ, વો હૈ યાર મેરા છુડા ઉસકા બંદ,
જો કોઇ ખીંચતા હૈ તુ જા ઉસકો માર, તભી દીલકો મેરે હોવેગા કરાર.
યે સુનતેહી ઝએતુનને એડ કર, ગઇ સરપે દોનોંકે ઊસ વકત પર.
કમંદ કાટ ઇમરાનકો દી છુડા, દીઇ શાહે મકહુરકા સર ઉડા.
ઊઠી ફૌજ ઈમરાનકી ગુદતર, ગઇ લુટ લશકર સભી સર બસર,
બઝાં આકે ઈમરાન શાહસે મીલા, દેખે પાંવ અમીરકે બહોત તલમલા.
લેજાકર કીલ્લેમેં ઉતારા તભી, બુલાકર હકીમા શહેરકેસભી.
કહા અય હકીમાં ઇલાજાં કરો, સભી મીલકે યે પાવોં અચ્છા કરો.
મૈં બખશુંગા તુમકો બહોત માલોઝર, તુમ ઇસકામપર મીલકે બાંધોકમર.
હકીમોંને ઈસ પાંવકા દેખા રીવાજ, કે ઇસ પાવોંકા કુછ નહીં હે ઈલાજ.
દુન્યામેં ઈસીકી નહી હે દવા, હડી ગોશત ચમડા હુવા એકસા.
ગયા શાહ ઇમરાં મહેલકે અંદર, હુવા દરદ ભારી અમીરકે ઉપર
દરદને ઉસે બે કરારી કયા, અમીરને બહોત આહ ઝારી કીયા,
વો મકબુલ ઝએતું કો બોલે ઇમામ, મેરે પાસસે દુર હો તુમ મુદામ.
ઝએતુનને કહા યા ઇમામે ઝમાં, જુદા મુજકુ કરતેહો દુન્યામેં યહાં.
વહાં આકેબતમેં કહોગે સો કયા ? મેરેપર યે ખતરા હે બે ઇનતીહા.
કે ફરમાએ ઘડી ભર અભી દુર હો, મુજે દરદ ભારી હુવા મુબમો.
સો તનહા મહેલમેં રહે તબ ઇમામ, નીકલ બાહેર મકબુલ ઝએતુન તમામ.

વો કરતે મોહમ્મદ હનીફ આહ વાહ, હુવા થા હાલ ઉનકા બહોતસા તબાહ.
સો ઉસ રોઝ કીરયા પરી જલ્દી આઇ, મઆ ખાટ શહકો ગઇ લે ઉઠાઇ.
દેખે કયા કે આવાઝ આતા નહીં, સો ઝએતુન બોલી વો મકબુલકે તઇં.
અમીરકી ખબર તુ શીતાબીસે લા, કે આવાઝ આતા નહીં હે સો કયા.
અંદર જાકે મકબુલ દેખા વહીં, શહેનશાહ હુજરેકે અંદર નહીં.
વો મકબુલ રોને લગા તબ પુકાર, ઝએતુન સુનકે દૌડી વહીં આહ માર.
ઉઠા શોરો ગોગા વહાં પર સો આએ, લગે લોગ કરને બહોત હાય વાએ.
કર આઝાદ ઝએતુન ચાલીસ કનીઝ, બુલા પાસ મકબુલકો અપને નીઝ,
તુ જા અપને ઘરકો ખબર જલ્દી કર, મેં જાતીહું તનહા સો જંગલ પકડ.
મેં કયા મુંહ દીખાઉં સો સુસરાલમેં, જંગલમેં મરૂંગી સો હર હાલમેં,
કહા ઉનકો સમજા કે મકબુલને, કે ચલ સાથ મેરે મદીને મને;
કરેંગે પ્યાર સબ વો તેરે ઊપર, અમીરકી વહાંસે મીલેગી ખબર
તો ખાતરમેં ઝએતુન કે આઇ યે બાત, ચલી તબ મદીને તરફ પાક ઝાત.
મકબુલનેભી દસ્તાર નાલેનકો ચલા લેકે હમરા વ ઝએતુનકો.
વો ઇમરાકો વહાંસે સો રૂખસત કીએ દોનોંને મદીનેકા રસ્તા લીએ,
કબરસ્તાંમેં દોનો મદીનેકે આએ, ઝએતુન બોલી મકબુલ ખબરકો તુ જાએ.
મેરા ઉનકો આગે ન કરયો ઝીકર, અગર હોવેં રાઝી તો કીજો ખબર,
અગર વે નં ખુશ હોવે મુજ બાતપર, તો દીજો ખબર મુજકો હર બાતપર.
તો કીસ તરફકો મેંભી બણે નીકલ, તો ઉનકેહી આગે ન હું મેં ખીજલ.
યે કહે કરકે બેઠી કીસી ગોર પર, વો બેઠીથી રોતી સો ઘોડા પકડ.
મદીનેમેં મકબુલ દાખીલ હુવા, ઉસે દેખ વહાં પર બડા ગુલ હુવા.
પુછે આ ઈમામે હસન ઔર હુસેન, કે મકબુલ તેરે હૈં કયું જારી નૈન!
મોહમ્મદ હનીફકો કહાં છોડ કર, તુ આયા હે ઉનકી સુના કુછ ખબર.
વો મકબુલ બોલા અય શહઝાદગાં, ગંવાયા મેં ઉનકે તઇં રાએગાં.
યે દસતારો નાલેન ઉનકા નીશાં, દીખાનેકો લાયા હું અય સાહેબાં.
ખબર જાકે બોલે પીદરકો વહાં, કે મકબુલ આયા હે રોતા યહાં.
મોહમ્મદ હનીફકી વો લાયા ખબર, સો મરનેકી લાયા હે વો સર બસર.
અલી સુનકે યે બાત ગમસે ભરે, વહીં આહ કરકે એક નઅરા કરે.
ખબર હુઈ મદીનેમેં મશહુર તર, હુવા સખ્ત માતમ અલીકે ઉપર.
આએ સારે અસહાબ વહાં કે ઉપર, પુછે શાહે મરદાંસે સારી ખબર.

કે કયસા યે માતમ હુવા હૈ કહો, સુનાઓ તો હમકુભી મઅલુમ હો.
કહા યું કે મકબુલ લાયા ખબર, મોહમ્મદ હનીફકી સુએકી ઝીકર.
પુછા તબ તો મકબુલકો સબમેં આ, હકીકત બયાં વાર સારી સુના.
સો મકબુલ બોલા ઉન્હોંસે બયાં, કુવેમેં ગીરે ઉનકે ટુટે દો પાંઉ.
વહાંસેભી લાએથે દીમરાં કને, બમબ્આ ખાટ ગાયબ હુએ ધરમને.
મેં દસતારો નઅલૈન લાકર વહાં, નશાની બતાનેકો આયા યહાં.
કહે તબ ખલીફા ઉમર બીન ખતાબ, કે અય શાહે મરદાં અલી બુતુરાબ.
ન હો દીલમેં ગમગીન તુમ્હારા પીસર, મુવા નઇં હૈ જીતા સુનો સરબસર.
ચલો રોઝએ મુસ્તફાકે હુઝુર, વહાંસે બશારત મીલેગી ઝરૂર.
આઇ મુરતુઝાકે વો ખાતીરમેં બાત, ગએ તબ રો ઝેમેં યારોંકે સાથ.
અલીને વહાં ઇસ્તખારા કીએ, નબી મુસતફાને બશારત દીએ.
હુવા હુકમ ઉનકો જો રોઝે શરીફ, કે જીતા હૈ અબતક મોહમ્મદ હનીફ.
કે કીરયા પરી બીનતે શાહેપરી, સમંદરસે ઉધર લેજાકર ધરી.
વો મકબુલ લાયા હૈ ઝએતુકો સંગ, ઉસે જાકે બોલો અલી બેદીરંગ.
હુકમ હૈ કે જાવો સમંદરકે પાર, મોહમ્મદ હનીફકો લે આ એકબાર.
દો બેટે તુમ્હારે અલી સાથ દો, ઉમર યેકભી ઉનકે હમરાહ દો.
તઇનાત ઉસકે કરો તુમ સવાર, કે અસહાબ મેરે સો બારા હઝાર.
સીલા ઉસ હનીફકા પહેનાકર તભી, મોહમ્મદ હનીફ ઉસકો બોલો સભી.
ઝનાના લીબાસ ઔર ઝેવર ચેઝર, કે દો તુમ ઉસે બીચ સંદુક ભર.
સરાપરદા ડેરા અમીરકા કરો, સરઅંજામ જો કુછ સો પુરા ભરો.
કહે તુજકો અરસા વહાં સાત સાલ, પોહંચાવેગા તુજકો વહાં ઝુલજલાલ.
મીલેગી તુ જા શાહે પરયોંસે જબ, ઝનાના લીબાસ અપના કરયો તુ સબ.
જાવેગી તુ જીસ વકત ઉસકે હુઝુર, તભી અપના ચાદરકો કર સરસે દુર.
નંગે સરસે દેખેગા તુજકો વહાં, કહેગા તેરી ઓડની હૈ કહાં.
તુ કહીયો કે અય શાહે આલી કદર, હૈ ચાદર મેરી તેરી બેટીકે ધર.
યે સુનકર વો બેટી બુલાકર પુછે, હવાલે કરેગા હનીફકો તુજે.
કહી મુસતફાને અલીસે યે બાત, સો ઝએતું કને આએ મકબુલ સાથ.
દેખે કયા કે બેઠી હૈ ઝએતું હઝીં, અમીરકે વો ગમ બીચ અંદોહગીં.
અલીને રખ્ખા ઉસકે સરપર જો હાર, નબી મુસતફાકી સુનાઇ જો બાત.
જો કુછ હુકમ ઉનપર હુવાથા ઝહુર, સો બોલે બયાંવાર ઉસકે હઝુર,

વો સુનતેહી ઝએતુ'હુઇ શાદમાં, તભી શુક્ર એઝદકા કરતી બજાં.
હુવા હુકમ હેદરકા ફરરાશપર, કે ડેરા દેવો જાકે દો કાસપર.
બમુજબ હુકમ ઇસને વયસા કયા, કનાતાં વ તંબુ તનાબાં દયા.
અલીસેભી રૂખસત લી ઝએતુનને, હુઈ આકે દાખીલ વો ડેરે મને.
જમઅ હોકે અસહાબ સારે તમામ, ગીરદ ઉસકે ડેરેક સબને મુકામ.
ઉમર ભી છડી લેકે હો ચોબદાર, રહા વો નીગેહબાન ઉનકે દવાર.
આએ મીલને દોનોં હૈં ફરઝંદ અલી કે ઉમરે અલી ઔાર તાલીબ અલી.
સરાપરદા અંદર જો જાને લગે. ઉમરભી ખડે હોકે ઉનકે આગે.
કહા તુમ સો જાતે કહાં કોન હૈ ? બગેર અઝ હુકમ તુમકો જાને નદે.
ઉમરકો કહે દોનોં શાહઝાદગાં, કે હૈં હમ સો ઝએતુનકે દેવરાં.
હમારેસે ઉનકો તો પરદા નહીં, મનઅ કયું તુ કરતા હમારે તઈં.
કહા હુકમ ઉનકા મેં જબ તક ન લું, કે મૈં કીસકો ઘર બીચ જાને નદુ.
ખડે રખ વહાંપર વે દોનું વલી, કહા જાકે આતે હૈં ઇબને અલી.
અગર હુકમ હોવે તો આવેં હુઝુર, વગર નઇં તો કરતા હું મેં ઉનકો દુર.
અમરોસે કહી ઉનકો જલ્દ આને દો, તુ આનેમેં ઉનકે મુઝાહીમ ન હો.
અમરોને કહી ઉનકો તબ આનકર, ખીલાશુબહા જાવો તુમ્હીં ઘર અંદર.
દોનો ભાઇ ખૈમેમેં ગએ ખુશખોરામ, ઝએતુંકો અદબસે કીએજા સલામ.
મીલી ઉનસે ઝએતુન ખુશ દીલ હુઇ, દોનોં દેવરોંકો સો બૈઠો કહી.
રહે રાત સારી વે ઉસ જાયપર, કીએ કુચ વહાંસે બ વકતે ફજર.
ચલે કુચ કરકર મદીનેસે વે, ઔાર હર રોઝ જાતે સમંદરકે પૈ.
કે મીઆદકા કીલ્આ ઔાર શહેર દર, દીખાઇ દીયા દુરસે પેશતર.
કીલ્એ પર જો બૈઠે થે દો દીદબા, મદીનેકે જાનીબ દેખે નાગાહાં,
યકાયક સો પૈદા હુવા તબ ગુબાર, દેખે ઉસને અસવાર બારા હઝાર.
કીઆજાકે સુલતાનકો વોસલામ, કહાયું કે લશકર બહોત અસદહામ.
કીલ્એસે ઉતર કર વો બોલા ખબર, મદીનેસે આઇ હૈ ફોજ બેશતર.
નીશાંનોંસે હમકો હુવા આશકાર, કે હૈ ફોજ ઇસલામ બારા હઝાર.
યે સુનકર મીઆદ બાંધા કમર, સભી ફોજ અપની વો તય્યાર કર.
સવાર હોકે આયા કીલ્એસે ઉતર, મુકાબીલ હુવા આકે સફ બાંધ કર.
ભી થા તીસ ગઝ કદ સો મીઆદકા, હીસાર આહની બલકે ફોલાદકા.
ઇધરસેભી લશકર સહાબોંકા આન, મુકાબીલ હુએ ખોલ દેકર નશાન.

સો મીઆદકી ફોજસે પહેલવા, યકાયક સો આયા પુકારા બઝાં.
કે ભેજો મુકાબીલ મેરે કોઇ જવાં, કે હો મરદુમીકા જીસમેં નશાં.
કીયા અઝમ ઝએતુને ઉનકે ઉપર, કીયા અરઝ તાલીબ અલી આનકર.
કે તુમકો ન લાઝીમ હે સરદાર હો, જાવો અયસે ગીદેકે તુ રૂબરો.
અગર હુકમ હોવે મુકાબીલ કરૂં, દેવો અઝન હમકો તો જાકર લડું.
કહી તબ સું ઝએતુન અય નૈનીહાલ, કરો ઝરબ યકસે ઉસે પાય માલ.
સો ઘોડા કર ગએ ઉસ ઉપર, કીયા ઉસને હમલા લ્યા બર સીપર.
બઝાં ઉસકો તલવાર અયસી લગાએ, કે ઘોડેઉપરસે ઝમીંપર ગીરાએ.
જો યક એક આતા પહેલવાં જવાં, વો તાલીબ અલી મારતે બે ગુમાં.
ભી દેહશત પડી ઉસકે લશકર મને, ન આવે કોઇ પહેલવાં સામને.
આયા આપ મીઆદ હોકર સવાર, આવો બીચ મૈદાન બોલા પુકાર.
બહોત પહેલવાનોંકો મેરેખપાએ, મેરે હાથસે અબ તુ જીતા ન જાએ.
યે કેહકર લગાયા વો શમશીરકુ, લગી ઉનકે સરપર બડે ઝોરસું.
કુલ્હ કટકે સરમેં હુવા ઝખમ જાએ, ઘોડેપરસે ઢલકે સો તબ તેવડાએ.
ઉમરે દૌડ ઘોડેકી ઘોડેકી લગામ, ગએ લેકે લશકરમેં જલદી તમામ.
ગઝબ કરકે ઝએતુન ઘોડા બીઠાએ, ગઇ શાહ મીઆદકે પેશવાએ.
બોલા શાહ મીઆદ હૈ કૌન તુ! તેરા નામ કયા હૈ મુઝે બોલ તુ!
કહી નામ મેરા મોહમ્મદ હનીફ, મૈં આયાહું યહાં અઝ મદીને શરીફ.
કહી ઉસને હમલા મેરેપર કરો, ન અરમાન કુછ અપને દીલમેં ધરો.
કહી હમ તો અવ્વલ ન કરતે હૈં વાર, કે જબતક કીસીકા ન ખાએંગે વાર.
લગાઇ વો મીઆદને ખુદ તેગ, લગી વો સીપર પર ગઇ ટુટ તેગ.
રહી મુઠ તલવારકી હાથમેં, મારા ફેંક ઉસકો ઉસી સાઅતમેં.
પસ આખર ગીરા વો ઝમીંકે ઉપર, ઉઠાયા ઉમરોને ઉસે દૌડ કર.
ઉમરોકો કહા તબ સો મીઆદ યું, પીયાદા લીયા કયું મેરે મુઠકું.
હૈં ઇસ મુઠ પર લઅલ હીરે જડે, જડત બેશ કીમતકે ઉસપર જડે.
ઉમરોને કહા જો પડી ટુટકર, વોહી હક મેરા લેઉં મૈં લુટકર.
ઝએતુન બોલી પ્યાદેસે મત કર ઝીકર, ઘોડેસે ઉતર મુજસે કુશતી તુ કર.
યે સુનતેહી ઉતરા વો ઘોડેસે ખુદ, વો ઝએતુંભી ઉતરી ઉસી વકત ખુદ.
લગી હોને દોનોં મને કુશતી જો, પછાડી હૈ ઝએતુન મીઆદકો.
ગલેપર ખંજર ઉસકે રખતી નીકાલ, કહી બોલ કલમા નબીકા ઈતાલ.

મુશર્રરફ હો ઇમાનસે તુ ભલા, વગર નઇં તો કાટુંગા તેરા ગલા.
કયા અરઝ ઉસને કે અય શહેરયાર, દીખાવો મુજે તુમ સો અપના દીદાર.
મૈં તેરે દરસકા તો મુશતાકહું, તેરે ઝોરકી મૈં સીફત કયા કહું.
કહી તબકે જાતાહું કુછ કામપર, મૈં ફીરતે વકત જબકે આઉં ઇધર.
તુ ઇસ બાતકા દીલમેં ન કરના ખ્યાલ, દીખાઉંગા તુજકો મૈં અપનાજમાલ.
શીતાબીસે કલમા નબીકા તુ બોલ, તુ અબ સીદકસે કુફ્લકો દીલકે ખોલ.
પડા ઉસને કલમા મુસલમાં હુવા, દીલો જાનસે ઉસપે કુરબાં હુવા.
રખે લાકે હદએ વો યું કહીં, કે હમ અબ ઝરો માલ લેતે નહીં.
ફીરેંગે તો હમ સબ કરેંગે કુબુલ, ન હો અપને દીલમેં ઝરા તુ મલુલ.
કીલ્લે બીચ રેહ અબ તુ આરામસે, લગા દીલકો અપને ખુદાવંદસે.
કે જાના હૈ મુજકો સમંદરકે પાર, બૈઠા રાજ કર તુ સદા શહેરયાર.
વો મીઆદ બોલા સુનો યા અમીર, કે દીરાજ આદી બડા હૈ શરીર.
બડી ફોજ ભારી હૈ જો ઉસકે પાસ, વો આતા હૈ મુજપર કે હૈબે હીરાસ.
વો હર સાલ કરતા હૈ તારાજકર, મેરે સાથ લડકર વો હૈરાન કર.
મૈં ઝર દેકે બચતાહું ઉસ હાથસે, વો જાતા હૈ ફીરકર ઉસી ઘાતસે.
અગર વો સુનેગા હુવા દીનદાર, તો મુજકો ન છોડેગા વો ઝીનહાર.
ચહેલ ગઝકા કદ હૈ સો દીરાજકા, વો દુશમન બડા હૈ મેરે રાજકા.
કહેં તબ અય મીઆદ ચલ ઉસ ઉપર, કે ઉસકો મુસલમાં કરૂં ઝુદતર.
વો મીઆદ લે ફોજ અપની ચડા, મુલકપર ઉસીકે જો દીરાજથા.
દોનોં ફોજ મીલ કરકે જાતે મુદામ, ગઆ મુલ્કે દીરાજકો ખુશ ખીરામ.
કીએ દીદબાંનોંને ઉસકો નઝર, કે મીઆદ આતા હૈ ચલકર ઇધર.
મુસલમાંકી લે ફોજ બારા હઝાર, પીછે ઉસકે આતી હૈ હોકર સવાર.
વો દીરાજ આદીકો બોલા ખબર, કે મીઆદ આતા હૈ તેરે ઉપર.
કહા ફીર વો દીરાજ ઉનકો સંભાલ, કે આવે યહાં ઉસકી કયા હૈ મજાલ.
કહે સાથ ઉસકે હૈ બારા હઝાર, મદદકો લેઆતા હૈ વો દીનદાર.
યે સુનતેહી દીરાજ હોકર તયાર, ચલા ફોજ લે અપની હો બેકરાર.
મુકાબીલ હુવા ઉનકે લશકરકે તબ, ખડા ઉનકા લશકરભી સફ બાંધ જબ
પહેલવાન દીરાજ આદીકા આએ, ખડા હો વો મૈદાનમેં યું કહાએ.
કે લડનેકો ભેજો મેરે રૂબરો, પહેલવાન જો કોઇ તુમ્હારેમેં હો.
હુકમ તબ હુવા શાહ મીઆદકું, કે કર જંગ ઉસ લશકરે આદસું.

સો મીઆદને જાકે મારા ઉસે, ઝરબ એકસેહી મારા ઉસે.
જો આતાથા કોઇ શાહે મીઆદપર, સો જીતા ન હરગીઝ વો જાતા ઉધર.
સો દહેશતસે મીઆદકે તબ વહાં, ન આતા હૈ ઉસપર કોઇ પહેલવાં.
વો દીરાજભી સવાર હો ફીલપર, વો આને લગા શાહે મીઆદપર.
ઉસે દેખ ભાગા સો મીઆદ તબ, કહા ઉનકે આગે વો અહવાલ સબ.
કે દીરાજ આદી સો શાહ ઔર હૈ, ઇસીકે બરાબર ન કોઇ ઔર હૈ.
યે સુનકરકે ઝએતુન ઘોડા ઉઠા, વો દીરાજ આદીકે હો પેશવા.
કે દીરાજ આદી વહીં હોકે ફીલ, મુકાબીલ હુવા તબ સો બેકાલો કીલ.
લગા ગુરઝ હાથીકો હોલાબકર, હાથી સર ઉઠાયા હૈ ઉનકે ઉપર.
પકડ સુંઢ હાથીકી ઝએતુનને, મારી એક જટકા બડે ઝોરસે.
જીધે સર ગીરા ઉસકા હાથી વહાં, પીયાદા હુવા શાહ દીરાજ વહાં.
ભી ઝએતુન ઘોડેસે અપને ઉતર, લગી કરને કુશતી વહીં જુદતર.
પછાડી વો દીરાજ આદીકે તઇં, બેઠી ઉસકી છાતીપે ચડકર વહીં.
કે કલમા કહે તો બચે તેરી જાન, વગર નઇં તો મારૂં તુજે બેગુમાન.
કહા ઉસને તુમ નામ અપના બતાવ, બઝાં મુજકો દીદાર અપના દીખાવ.
મોહમ્મદ હનીફ નામ મેરા તુ જાન, મૈં કેહતાહું યકબાત મેરી તુ માન.
કે જાના હૈ મુજકો સમંદરકે પાર, ફીરૂંગા તભી તુજ દીખાઉં દીદાર.
કહા ઉસને કલમા હુવા દીનદાર, રખા લાકે વો બખશીશાં બેશુમાર.
કહા જબકે આઉંગા ફીર કર ઈધર, કબુલુંગા ઉસ વકત તેરી નઝર.
સભી ફૌજ ઉસકી મુસલમાં હુઇ, વે સરપાવ ઉસકો મુસલમાં હુઇ.
કહા ઉસને અય સરવરે દો જહાં, કે મુશકીલ હુવા મુજકો અંદર જહાં.
કહેરબાદ આદી હૈ દુશમન મેરા, કે હૈ સાઠ ગઝકાં કદ ઉસકા બડા.
વો હર સાલ આતા હૈ મેરે ઉપર, મૈં બચતાહું ઉસે દે માલો ઝર.
અગર વો સુનેગા હુવા દીનદાર, ભી છોડેગા મુજકો હર આંમે માર.
કહી અબ કરો ઉસકે ઉપર મોહમ, મીલાજી તરેસે ઉસે કરનરમ.
તીનો લશકરાં કુછ કરકર વહાં, મુલકપર કહેરબાદકે બેગુમાં.
કીલ્લે પરસે કીતી નઝર દીદબાં, દેખે ફૌજ દીરાજકી કોતવાં.
પીછે ઉસકે મીઆદકી ફૌજ હૈ, ભી ઇસલામકી ફૌજ દર મૌજ હૈ.
કયા અરઝ જાકર કહેરબાદસે, કે આતા હૈ દીરાજ દીલ શાદસે.
હૈ હમરાહ ઉસકે સો મીઆદભી, મુસલમાં મદદકો લે આતા સભી.

સહાબોંને આવાઝ સુનકર અલી, જમઅ હુએ એક જાએ હુઇ ખુશ દીલી.
મોહમ્મદ હનીફ્કો ખંદકસે નીકાલ, કીએ ઉનકો અસવાર ઘોડેપર દતાલ.
વો ઝએતુનભી ઔર ઉમરે અલી, મીલે આકે ઉસ વકત તાલબ અલી.
ઇતેમે સુબ્હો આ હુવા આશકાર, ખીંચે શાહે મરદાં અલી ઝુલફીકાર.
ઉઠા કરકે દુલદુલ ખડે રનમેં જા, મારે ફૌજ કુફ્ફાર બે ઇનતીહા.
અમીરકે જો ઘોડેને લશકરો માલ, હુએ જબકે શબખુંમેં પાએમાલ.
અવ્વલ અપને અસહાબકો કર સહી, સલ્હ બાંધ ઘોડોંપે બૈઠે સભી.
મીલા દેખ લશકર સો ઇસલામકા, ડરા શાહ ઇરમ વો પરેશાં હુવા.
ભાગા દોસો અસવારસે વો નીકલ, મુસલમાં હુવા ઉસકા સારા વ દલ.
યહાં શાહયાને ફતહકે બજાએ, હુએ કીલ્લે દાખીલકે જો ફતહ પાએ.
કહા યું અલીને ઉમરકો વહીં, દેખો શાહ ઇરમ હૈ કે ભાગા કહીં.
ઉમર પૈક જલદી વંહાંસે ચલે, જા રસતેમેં શાહે ઇરમકો મીલે.
જહાં શાહ ઇરમકે બીરાદરથે ચાર, હરએક મુલ્ક અપને કાથા શહેરયાર.
જો ઇમલાક આદી ઉન્હોંકા થા પીર, ચલા શાહ ઇરમ ઉસકને હો અસીર.
પોહંચા જાકે જબ ઉસ મુલક આદપર, બૈઠા બાગમેં જા અસપસે ઉતર.
રખા સરપે ટોપી હો ગાએબ ઉમર, બૈઠે ઉસકે નઝદીક વહાં જાએકર.
ભેજા શાહ ઇરમને વહાંસે સવાર, કેહ ઇમલાક આદીકો જા આશકાર.
કે શાહે ઇરમ જો તુમ્હારા મુરીદ, બુલાયા હૈ તુજકો બ શોકે મઝીદ.
જા અસવારને ઉસકો કીતી ખબર, ચલા આયા ઇમલાક સુન ઝુદતર.
મીલે દોનોં આપસમેં બડે શૌકસે, હુઇ ગુફતગુભી બડે ઔકસે.
કહા ભાઇ યે ક્યા મુસીબત હુઈ, ઇતી ફૌજ ભારી કહાં ગુમ હુઇ.
દયા શાહ ઇરમને યે ઉસકો જવાબ, કે બેટીને મેરે કયા મુજ ખરાબ.
મુસલમાને જાકે મુસલમાં હુઇ, વો અપને બુતોંસે પરેશાં હુઇ.
બડે બુતકી ઉસકો ન આઇ શરમ, બીગાડી હમારાભી સારા ધરમ.
ન કુલકી રખી ઇસને હૈ આબરો, કરી મુજકો વૈરાં મુસલમાન હો.
મદીનેકી લાઇ મેરેપર સીપાહ, મૈં ભાગા હુવા મુલ્ક મેરા તબાહ.
મૈં ઇસ હાલમેં હોકે આયા યહાં, વલેકીન ઠીકાને નહીં મેરી જાં.
હોતા હૈ મેરા જીવ બહોત કલ ઉથલ, મુબાદા કરે આકે યહાંભી દખલ.
તો ફીર યહાંસે મુજકો નીકલના પડે, કરેંગે કતલમુજ મુકરરર કરે.
કહાં બાપ માંકી હૈ ઉલફત ઉસે, મુસલમાંકી સોહબત હૈ હરદમ ઉસે.

અગર જાનતા મૈં કે અયસી બલા, તો છોટેસે ઇસકા કટાતા ગલા.
તો મુશકીલ ન પડતી મેરેપર કુગલ, મુસલમાંકા હોતા ન મુજપર દખલ.
વો ઈમલાક ઉસકો દીલાસે દયા, ગલેસે લગાકર શફ્કકત કયા.
કહે ભાઈ મત ફીકર કર તુ ઇતાલ, યહાં ઉસકા આનેકી કયા હે મજાલ.
ઉમરને વહીં સરસે ટોપી ઉતાર, કહા શાહ ઇરમકો સો તબ હાંકમાર.
કહાંતક તુ ભાગેગા શાહે ઇરમ, તુજે ભાગનેસે ન આતી શરમ.
કહા અય બીરાદર યે અયસી બલા, દીઈ મેરે પીછે ઉન્હોંને લગા.
તબ ઈમલાક બોલા કે જાને ન પાએ, પડી શૌર પ્યાદે ઉમરોપર જો આએ.
ભી દોડે પકડનેકો લોકાં સભી, ઉમરોને રખી સરપે ટોપી તભી.
હો ગાએબ કીતોંકી તો પગડી ઉઠાએ, ચલો વહાંસે મોલા અલી પાસ આએ.
ગરજ હોકે શાહે ઈરમ તબ નીરાસ, ગયા ભાગકર ભાઇ આદી કે પાસ.
ઉમરને હકીકત કરી સબ અયાં, નઝદ શાહે મરદાં અલીકે બયાં.
કે શાહે ઇરમ છોડે શહેરો દયાર, ગયા ઔર સરહદમેં હો બેકરાર.
હૈ ઉસકે બીરાદર વહાં યા અલી, બડા ઝોરવર હૈ ઔર હે ગદુબલી.
અલીને કહા તબ નકારા કરો, જહાં વો ગયા હૈ ઉધરકો ચલો.
ફજરકો ચલે કુચ દર કુચ શાહ, પોહંચે મુલ્ક ઈમલાકકો મહેરોમાહ.
વો શાહે ઈરમકોભી હમરાહ કર, ખડા આકે મૈદાંમેં સફ બાંધકર.
ઇધરસેભી લશકર નમુદાર હો, ભી ઘોડેપે ઇમલાક અસવાર હો.
કહા આકે મૈદાનમેં યું પુકાર, કે ઝએતુન આવે મેરે રૂબકાર.
યે ઝએતુન સુનકર અલીસે કહી, અગર હો ઇજાઝત તો જાઉં અભી.
અલીને કહા તબ રસમ યે નહીં કે લડનેકો ભેજું સો ઔરતકે તઇં.
કહી તબ કે મેરા ચચા હૈ યે શાહ, બહોત ફખરવર હૈ બડે ઇઝઓજાહ.
બઝાં ઉસકો હૈદર કયા તબ અમર, મુકાબીલ હુઇ ઉસકે જા ગુદતર.
સો એકબાર ઇન્હોંભી ઘોડા ઉઠા, આઇ ફોજ અપનીસે સરકો ઉઠા.
ખબર સુનકે ઇમલાક તય્યાર હો, ભી લડનેકો આયા હૈ અસવાર હો.
વહીં દેખ ઝએતુ કે એકબારગી, લગા કેહને હુઇ તુ કીસ સારકી.
ગુસ્સેસે લગા કેહને ઉસકો શીતાબ, કીઇ બાપકે મુલ્કોકો કયું તુ ખરાબ.
બડે બુતકી તુજકો ન આઇ શરમ, ન ઉસકે ગઝબસે ડરી બેશોકમ.
જો આપને બુઝુરગોંકી દી છોડ રીત, ખુદાસે મુસલમાનકે લાઇ પીત.
દગા કરકે હમસે ગઇ તુ વહાં, બડા બુત તુજે ખીંચ લાયા યહાં.

ગુનેહગાર હૈ તુ ગુનેહગાર હે, બડે બુતકી દેખ અબ તુજે માર હે.
તુજે અબ મેરે હાથસે બચના મહાલ, મેરે ગુરઝકા વાર તુ યક સંભાલ.
યે કેહકર લગાયાહૈ ગુરઝ ઉસઉપર, વો ઝએતુંને હમલા લીયા બરસીપર.
સો ઇમલાક આદી ગઝબનાક હો, લગાયા ગુરઝ ઔર ચાલાક હો.
ઝરબ વોભી ખાલીગયા તબ મગર, ન ઝએતુનપર વો હુવા કારગર.
સીયુમ મરતબે જબ નીકાલી હૈ સેફ, બડે બુતકા કર યાદ ખા દીલમેં હેફ.
ચલાયા હૈ શમશીર ઝએતુનપર, કે જું બરક ગીરતી હે ચીચાનપર.
ગઇ વો નીકલ હાથ ખાલી પડા, વહાં દેખ હેરત મને હો ગડા.
લગી કરને ઝએતુન તબ કારઝાર, કરી જાકે ઇમલાક પર એક વાર.
પકડકર કમરબંદ ઝીનસે ઊઠાઇ, વહીં ફખર મુરતુઝાકે લે આઇ.
કહી બોલ કલમા બચે તેરી જાન, વગર નઇં તો પટકું તુજે બેગુમાન.
કહા મૈં ન કલમા કહું ઝીનહાર, અગર મુજકો જાંસે તુ ડાલેગી માર.
પટકકર સો ઝએતુન ઊસે બેદરેગ, મારી ખીંચકર ઊસકી ગરદનપે તેગ.
જુદા હોગયા તનસે ઊસકભી સર, જહનમકો પોહંચા વો કાફીર મગર.
દેખા શાહ ઇરમને કે ભાઇ મુવા, વંહાંસેભી જુદી રવાના હુવા.
કહા અબ તો મેરેપે આઈ બલા, બીરાદર હુયમકે મુલકકો ચલા.
વો લશકરભી ઇમલાકકા તબ ડરા, સીદકલાકે દીલસે વો કલમા પડા.
બજે શાદયાને ફતહકે તમામ, અલીને કયા ઊસ જગાપર મુકામ.
બુલાકર ઉમરકો કહે બુદતર, કે શાહે ઈરમકી લેઆવો ખબર.
પીછેભી શાહે ઇરમકે ઉમર, ટોપી સર યે રખ હોગાઇબ ઉમર.
ઉમરભી ચલે વહાંસે હો તેઝગામ, મીલે શાહ ઇરમસે વો ફરખુંદા ફામ.
ચલા જાતા મલતા દોનોં અપને હાથ, દેખે કયા કે હૈ સાત અસવાર સાથ.
પોહંચા ભાઇકે વો શહેરકે કને, ઉતરકરકે બેઠા વ બસતાંમને.
ભેજા ભાઇ અપનેકો વહાંસે ખબર, કે આયા હૈ શાહે ઇરમ ભાગકર.
વો ભાઇભી સુનતેહી બેકીલોકાલ, બોલા શાહ ઇરમકો કે કયા હે ઇતાલ.
કહા ભાઇ મુજ બોલ કયા તુજ હુવા, તેરેપર નાપટ હાલ કૈસા હુવા.
કહા શાહ ઇરમ આપની બેટીકા દુખ, કે બેટીને ખોયા મેરા સારા સુખ.
મુસલમાં કો મુજપર સુલાઈ ચડા, લીયા મુલક મેરા ઊન્હોંને છુડા.
વો ઇમલાક અપને ચચાકોભી માર, ઉસીકા મુલકભી કયા ઇન ઉજાડ.
વહાંસેભી અબ ભાગ આયાહું મૈં, ફકત જીવ અપનેકો લાયાહું મૈં.

દીલાસે દે બોલા અય ભાઇ ફીગાર, જમ્અ રખતુ ખાતીર ન કર અબ બીચાર.
યહાં ઇસકો આનેકી તાકત કહાં, તુ રખ હર વજે અપની ખાતીર નીશાં.
ઇતેમેં ઊમરનેભી ટોપી ઉતાર, કહા શાહ ઇરમકો ઊન્હીં હાંક માર.
દેખા શાહ ઈરમને કહા હાય હા, કે પીછે યે મેરે યે આઇ બલા.
કહા શાહ ઇરમ તુજકો ગૈરત નહીં, શરમ આબરૂ ઔર હુરમત નહીં.
કહા ભાઇસે તબ વો શાહે ઇરમ, કે ભાઇ ખાહા યે કરતા સીતમ.
જહાં જાતા મૈં હું વહાં સાથ આ, પીછે મેરે આતા હૈ યે ભી ચલા.
કહા ઇસકો ઝકડો ન જાને કહીં, રખી સરપે ટોપી ઊમરને વહીં.
હો ગાયબ ઉસી જાસે એક પલ મને, દોડાદોડ કરતે વે સારે જને.
ઉમર અપની કરને લગે હૈં વો કાર, કીસીકી લે પગડી કીસીકી કટાર.
ઉતારી કીસીકે કમર પરસે શાલ, લીયા છીન કીસસે ઝરીકા રૂમાલ.
ચલા વહાંસે જલદી આયા શાહ પાસ, અલીસે લગા કરને આ ઇલતીમાસ.
ગયા શાહ ઇરમ આપને ભાઇ કને, તસલ્લી દીલાસે દે રાખા ઉને.
ફજરકો કોએ કુચમેં બુતુરાબ, મુલકમેં ઊસીકે જા પોહંચે શીતાબ.
ભી શાહે ઇરમ અપને ભાઇકે સંગ, સવાર હોકે આયા વહીં બેદીરંગ.
ઈધરસેભી અસહાબ શાહે નજફ, મુકાબીલ હુએ ઔર ખડે બાંધ સફ.
લગે હર તરફ કરને હરબે જવાં, મુએ ઊસ તરફ્કે કહીં પેહલવાં.
ભાઇ શાહ ઇરમકા ગુસ્સેસે ચલા, આયા આપ રનમેં ઘોડેપર ચડા.
કહા ઔર મુજકો નહીં કીસસે કાર, ઝએતુન આવે મેરે અભી રૂબ્કાર.
હુકમ લેકે ઝએતું ચચાપર ગઇ, કહી કયું બુલાયા તુ મુજકો સહી.
કહા ઉસને કયું તુ મુસલમાં બુલાઇ, પદરકો મુલકસે તુ કયુંકર ભગાઇ.
ચચા અપને ઇમલાકકો મારકર, તુ આઇ હૈ ચલ કરકે મેરે ઉપર.
યે કેહકર કયા વાર ઝએતુનપર, ઝએતુનને લીયા વો સીપરકે ઉપર.
કમરબંદમેં ઉસકે તબ હાથ ડાલ, ઉઠાઇ ઊસે અપને સરપર બહાલ.
કહી દીન અહમદકા કર તુ કુબુલ, વગર નઇ તો પટકુંગી દર ખાકો ધુલ.
વો સુનકર કુબુલા મુસલમાં હુવા, ખુશી દીલસે ઊસનેસો કલમા કહા.
મીલાઇ અલી મુરતઝાસે લે આએ, ભી હૈદરને ઉસકો છાતીસે લગાએ.
ભાગા શાહ ઈરમ વહાંસે જલદી શીતાબ, સીયુમ ભાઇ કે મુલ્કકો હો ખરાબ,
ભી લશકર હુવા આકે ઊનકા વો સબ, મુસલમાં હુવા ઔર દીએ દેડે તબ.
અલી શાહે મરદાન ખેમેમેં આએ, ખબર કી કે શાહે ઇરમ નઇં દીખાએ.

ઉમરનેભી ઝુદીસે મારે કદમ, દેખે કયા કે જાતા હે શાહે ઇરમ.
સીયુમ ભાઇ દે જાકે કીલ્લેકે ઠાર, ખબર કરને ભેજા વહાંસે સવાર.
વો ભાઇભી આકર સો સુનતે મીલા, કહા ભાઇ કયા હૈ તેરેપર બલા.
કહી શાહ ઇરમને હકીકત તમામ, કે ઝએતુન કયા હૈ યો સારા જો કામ.
કહા ભાઇ અબ કુછ ન વસવાસ કર, નીકાલ અપને દીલસે ન ગમ ફીકરકર.
ઉમરને વહીં સરસે ટોપી ઊતાર, કે અબ લગભી તુજકો હુવા શુમાર.
બોલા અય બીરાદર યે પ્યાદા બલા, મેરે પીછે ઇસકો દયા હૈ લગા.
કહા ઉસને સબકો કે પકડો ઇસે, યે પ્યાદા બડા શોખ મુજકો દીસે.
દોડે હર તરફસે હઝારો સવાર, ટોપી સરપે રખકર છુપા તબ અયાર.
લીએ સબકે દસતાર હીરે જડે, ઊમરને વો ઝંબીલમેં સબ ભરે.
ચલા આયા દૌડા વહીં શાહ પાસ, અલી મુરતુઝાસે કયા ઇલતેમાસ.
કે શાહે ઇરમ અપને ભાઇ કને, ગયા હૈ રખા ઊસને અપને કને.
કયા કુચ હૈદરને સુનકર ખબર, પોંહચે જાકર ઊસકે મુલકકે અંદર.
ખબર સુનકે આયા હૈ વોભી નીકલ. દોનોંકા અપસમેં હુવા હૈ દંગલ.
દોનોં લશકરાં આકે મૈદાનમેં, ખડે આ રહે જંગકે ધ્યાનમેં.
કીસ્સા મુખતસીર જંગકા તબ હોવે, ઇધરકે બહોત પહેલવાના ગીરે.
તબ આખીર સીયુમ ભાઈ શાહે ઇરમ, આયા હૈ વો મૈદાનમેં બેશરમ.
કહા આવો ઝએતું મેરે રૂબકાર, કે દઅવા લેઉં તુજસે મૈં એકબાર.
હુકમ માંગ ઝએતુન અસવાર હો, હુઇ જા ચચાકે વહીં રૂબરો.
ગઝબ હો ચચાને કયા ઊસપે વાર, વો રદ કર દયા વાર પરવર દીગાર.
કમરબંદ પકડી ઉઠાઇ ઉસે, ફીર કલમા નબીકા પડાઇ ઉસે.
મીલાઈ ઉસે લા અલીકે વો સાથ, ભાગા શાહ ઈરમ વહાંસે કર કરકે ઘાત.
ફીર ઉસકાભી લશકર મુસલમાં હુવા, ઊમરકા અલીકાભી ફરમાંહુવા.
લે આઓ ખબર કહાં હૈ શાહે ઇરમ, ઉમરને ઉઠાએ વહાંસે કદમ.
મીલા જાકે શાહે ઈરમસે બહાલ, દેખા કયા કે જાતા હૈ ગમગીન હાલ.
આગે શાહ ઇરમ ઔર પીછેઊમર. પોહંચે જાકે દોનોં શહેરકે અંદર.
બીરાદર ચહારૂમકો ભેજે પયામ, કહા બોલ ઇસકો તુ મેરા સલામ.
કે ભાઇ તુમ્હારા હે આયા યહાં, વો મીલને બુલાયા હૈ તુજકો વહાં.
સુના જબ બીરાદરને ઉસકી ખબર સવાર હોકે આયા વહીં ઝુદતર.
દોનોં ભાઇ મીલ ઝાર ગીરયાં હુએ, બીપતસે દોનોં સીના બીરયાં હુએ.

પુછા ભાઇ કૈસી યેહી બાત હૈ, કે તેરે ઉપર અયસી મુશકોલાત હૈ.
કહા તબ હે ભાઇ કો શાહે ઇરમ, કે ઝએતુનકા હે યે સારા કરમ.
વો સુનકર હકીકત હે અયસા કહા, દીલાસે દીએ ઉસકો અપસ કનરખા.
કહા ગરચે આવે મુસલમાં યહાં, તો દઅવા તુમ્હારા લેઊં બેગુમાં.
ઉમર સરસે ટોપી ઉતારા વહાં, હુવા સારી મજલીસ મને વો અયાં.
પુકારા ઉમરને કે શાહે ઇરમ, તુજે ભાગનેકી ન આતી શરમ.
કહા ભાઇ પ્યાદા યે તુફાન હૈ, ન જાનું કે યે દેવ યા જાન હે.
બલા હૈ વ યા હે ફરીશત્હ કોઇ, વ યા હે મકરો જીન વ યા હે પરી.
દેખા શાહ ઇરમકે બીરાદરને તબ, કહા હેગા પ્યાદા બડા બેઅદબ.
બશર ઝાત હૈગા કે જીન્નાત હૈ, ન જાનુ હકીકતકો કયા ઘાત હૈ.
ઘડી પલમે ગાઇબ હોજાતા હૈ યે, તો ફીર આકે સુરત દીખાતા હૈ યે.
ઇસે જલ્દ પકડો કે જાને ન પાએ, સો તબ ચોતરફસે પકડનેકો આએ.
ઉમરને રખી સરપે ટોપી વહાં, સો ગાઇબ હુએ વહાં સતી નાગહાં.
કીતોંકે લીયા સરસે પગડી ઉતાર, કે ડાલ અપની ઝંબીલમેં તબ અયાર.
કહે આકે હઝરતકો ખીદમતમને, ગયા શાહ ઇરમ અપને ભાઇ કને.
ગયા યા અલી શાહ ઇરમ ભાગકર, મીલા અપને ભાઈસે હીમ્મત પકડ.
ચલે કુચ કરકે હે હઝરત અલી, પોહંચે મુલ્ક ઉસકેમેં હઝરત વલી.
વો ભાઇભી સુનતેહી લે ફોજ સંગ, હુવા રૂબરૂ આકે વો બેદીરંગ.
ઈરમ શાહકા પહેલવાં આનમેં, પુકારા ખડા રેહકે મૈદાનમેં.
મોહમ્મદ હનીફ લે હુકમ મુરતુઝા, ગએ રૂબરૂ ઉસકે ઘોડા ઉઠા.
મારા ખીંચકકાર એક તલવાર ઉસે, કયા યકઝરબસે ફીન્નાર ઉસે.
કઇ પહેલવાંનાં કો મારે વહીં, કીતે નામદારાં પછાડે વહીં.
પડી ઉસકે લશકરમેં દેહશત વહાં, ન લડનેકો આયા દીગર પહેલવાં.
બીરાદાર હુવા જબકે ઉસકા સવાર, મહમદ હનીફકો કહા યું પુકાર.
ગઝબ હોકે બોલા કરો વાર આએ, તેરે દીલમેં અરમાન રહેને ન પાએ.
અમીરને કહે હમ અવ્વલ મારેં નહીં, કે જબતક ન મારે હમારે તઇં.
અવ્વલ વાર કર તુ હમારે ઉપર, બઝાં હમ કરેં વાર તેરે ઉપર.
મારી તેગ ઉસને વહીં ઝુદ્દતર, અમીરને લીયા વાર ઉપર સીપર.
કમરબંદ પકડ ઉસકા નઅરા કયા, કે ઘોડે ઉપરસે ઉઠાકર લીયા.
કહે ગર તુ હોવે મુસલમાન આજ, તો બખશુંગા તુજકો તેરા તખ્તો તાજ.

ભલા હે જો માને તુ મેરા હરફ, વગર નઇં તો કરતાહું તુજકો તલફ.
કહા ઉસને કલમા બચી ઉસકી જાં, મીલાએ અલીસે હુવા શાદમાં.
દેખા શાહ ઇરમ ભાઇ કો દીનદાર, કયા કસ્દ દીલમેં વહાંસે ફરાર.
અલી શાહે મરદાંભી તજવીઝ કર, કે ભાગેગા શાહે ઇરમ અબ મગર.
કયા એક દુલદુલકો નઝદીક જા, કહા શાહ ઇરમ અબ તુ ભાગેગા કયા.
હમનકો ફીરાવેગા તુ કહાં તલક, કહાંલગ ફીરાવેગા મુલકો મુલક.
અગર મરદુમીકા તુ રખતા નશાં, તો હો આજ મેદામે ગરદન કશાં.
વો શાહે ઇરમ સુનકે ગૈરત પકડ, મુકાબીલ અલીકે હુવા મુદતર.
કયા ખેંચ તલવારકા વાર વો, કયા રદ અલી મુરતુઝા વાર વે.
ઉઠાકર મુઅલ્લક ઉસે ઝીનસે, કહા ઉસકુ સમજા હર આઇનસે.
જો કલમાં કહે તો બચે તેરી જાન, વગર નઇં તો મારૂં તુજે બેગુમાન.
દેખા શાહ ઇરમ વકત આયા હે તંગ, લડું ઔર કરૂં કીસતરે ઇસસે જંગ
ન લશકર રહા નઇં બીરાદર રહે, નહીં ખેશ અકરબ બીગાને રહે
કીધર જાઉં મેં ઔર કીસકે નઝદીક, બુરે વકતકા કોન હોગા શરીક.
મુસલમાન હોએ બગેરે નઇં પનાહ, બુતોંને મુજે અબ કયા હે તબાહ.
ન આયા બુતોંસે મદદકો હે કોઇ, મુસલમાંકી દીલમેં તો દહેશત હુઇ.
બડા બુત ખુદાકી ગઝબમેં પડે બડે બુતકી કોઇ ન પુજા કરે.
બડે બુતપે લઅનત હઝારાં હઝાર, બડા બુત હે મલઊન ઔર નાબકાર.
બડે બુતપે લાઊં ન ઇમાનકો, હે નુકસાં બહોતસા મુસલમાનકો.
બડા બુત હકીકતમેં નફસે પલીદ, કુફરમેં બહોતહો હૈં કાફર શદીદ.
યે કેહ કરકે લાયા વો દીલમેં યકીન, હુવા દીન આઇસેવો પાક દીન.
સીદક દીલસે કલમા પડા શાહ ઇરમ, અલી મુરતુઝાને કયા તગ કરમ.
ઉતારે ઝમીંપર લગાએ ગલે, કહે હે તુ ભાઇ હમારા ઉને.
મોહમ્મદ હનીફકો બુલાએ વહાં, ભી ઉનકે છોટે ભાંઇ કોભી વહાં.
ભી લશકર ઉન્હોંકા મુસલમાન કર, દીએ રાજ ઉસકો બહોત માનકર.
ઉસે તખ્ત બીઠલા ચલે બુતરાબ, દુજે ભાઇકે મુલ્કમેં જા શીતાબ.
તખતપર બીઠાકે દુજે ભાઇકો, દીએ શાહ ઉસીકા ઉસી જાએકો.
જબ ઇમલાક આદી કે આ મુલ્કકું, દીયા રાજ ઉસકાભી ફરમાનસું
અલી મુરતુઝા ઔર શાહે ઇરમ, ચલે કુચ દર કુચ શાહે ખુરમ.

ઝએતુન પાક દામનકો લે એકબાર, પીદર પાસ લાએ અલી નામદાર.
કહે બેટી તેરી યે ઝએતુન નામ, અબીતક યે હૈ પાક દામન તમામ.
મોહમ્મદ હનીફ કર શહાના જલુસ, ગએ સવાર હો લાવનેકો ઉરૂસ.
ઇજાઝત અગર હો તો મનકો ધરેં, મોહમ્મદ હનીફ સાથ શાદી કરેં.
ખુદા તુજસે રાઝી ખુદાકા રસુલ, તેરા દીન ઇમાન સબ હો કબુલ.
સુનો શાહ ઇરમ દીલસે રાઝી હુવા, વો શાદીકી સબ કારસાઝી કીયા.
ઇધરસે અલી સાહેબે ઝુલફીકાર, સરઅંજમ શાદી કીયા સબ તયાર.
મોહમ્મદ હનીફકી જો શાદીકા કાજ, લગે હોને બાજે બજંતરકે કાજ.
નીકાહ બાંધકર તખ્ત જુલવા દીયા, દુલે ઔર દુલહનકો અંદર બીઠા.
દીયા શાહ ઈરમને બહોત માલોઝર, જેહઝમેં દીયા માલ બહોતસા મગર,
દીએ ફીર કઇ બાંદયાં ઔર ગુલામ, ચલે લેકે દુલહન ખુશીસે તમામ.
મોહમ્મદ હનીફકે જો દીલકી મુરાદ, પુરાયા ખુદાને હુએ દીલમેં શાદ.
ઝએતુન પાક દામન શુકરકર અદા, કીયા હકતઆલાને હાજત રવા.
ચારોં યાર છુટે તબી બંદસે, મીલે મુરતુઝાસે યે આનદસે.
બઝાં મુરતુઝાને ગલેસે લગાએ, બહોત માલ દેકર દીલાસે દીલાએ.
બઝાં મુરતુઝા મીલ બ શાહે ઈરમ, વીદઅ હો મદીનેકા કીતે અઝમ.
વો મનઝીલ બ મનઝીલ ચલે કુચકર, મદીનેમેં પોહચે અલી શેર નર.
ઝીયરતકો અહમદકે રોઝે મને, લગે જાને અસહાબ સારે જને.
કીએ દીલ તસદદુક અલી મુરતુઝા, ઝીયારત કીએ રોઝએ મુસતફા.
ગુલામોંકા ઝર દે તસદદુક કીએ, હઝારોં ફકીરોંકા ખાના દીએ.
નીકલકર વહાંસે ગએ ધર મને, કે મીલનેકો આયા હનીફા કને.
બીબીને લે ઉનકો ગલેસે લગાએં, કરી શુક્ર હક ઔર ઉનકો બીઠાઇ.
વીદઅ હોકે અસહાબ ગએ અપને ધર, સલામુન અલેકુમ કીએ સરબસર.
આએ અપને ધરમેં બહોત શાનસે, દીએ ફાતેહા બા દીલોજાનસે.
નકારા બજાએ મદીને મને, મીઠાઇ દીએ બાંટ સબ શહેર મને.
હુવે જગમેં ખુશહાલ અલીયો વલી, જહાંકો સરાસર ખુશહાલી મીલી.
કીયા બુહનીફશહકા કીસ્સા તમામ, મોહમ્મદ નબીપર દરૂદો સલામ.

હોવેં મુજ તરફસે કરોડો દરૂદ,
બરૂહે રસુલે મુત્વહર દરૂદ;
કીસ્સા થા જો નાકીસ હુવા અબ તમામ,
મદદ હો મહમદ હનીફકી મુદામ;
ઔર અસહાબ અહબાબ ઔર આલપર,
દરૂદાં લખાલખ અછો સરબસર;
ઈલાહી બખશ તુ લખનહારકો,
બબરકત મહમદ ગુન્હગારકો;
બઝાં ઉસ્કે માબાપકો યાઇલાહ,
અઝાબો અકુબતસે રખ દર પનાહ;
અઝાબાત અહબાબ યારાં સભી,
રહે શાદો ખુર્રમ બ હુરમત નબી;
ઇલાહી મુસ્તનીફ રહે ખુશ ખોરામ,
બ હુરમત નબી ઔર આલે કીરામ;
તુ ફઝલે પયમ્બર દુઆ હો કબુલ,
ઇજાબતમેં ઉસ્કી ન હો કુચ ઉદુલ.

તમ્મત તમામ શુદ.

કીસ્સએ દીલ બહેલાવ.

બાદ હમ્દ રબ્બુલ આલમીન ઓર નાત ખાતે મુલ મુરસલીનકે
ઔર ઉન્કે જો ચાહાર યાર મકબુલ દરગાહે ઈલાહી હયે,
ગોયા ઇસ્તેહકામદીન નબવીકી મઆવન ઔર મદદગાર હયે.

બયેત.

ફીરે ઉન્સે જો કોઇ હોવે શકી,
દીલા રખો બ શકજાં ઉસે હોઝખી.
મુસમમા દીલ બહેલાવ ચુનાચે પેહલે નાગરીમે થા,
અબ ચન્દ અરસેસે ઉરદુમે હયે અબ ઉસ્કા કસરત.
શાયકીનસે મતબે અલવીકી ફરમાયશસે ગુજરાતી મે,
તરજુમા કીયા ગયા, ગોયા સફાલકા મીસ્લ દુરરે.
શાહવારકી દરખશન્દા કર દીયા.

આગાઝ દાસ્તાન.

પીલા સાકીયા અયેસી કડવી તું ભંગ,
જીસે પીતે ભંગડભી હો જાયે દંગ;
પીલાનેમે વકફા ન કરતુ ઝરા,
કે માબાદ ઝનસે ન હો વાસ્તા;
તીરીઆ સાથ ઘર ઘરસે ચલી જલ ભરન કુએપર સુનગીઆ ની.
નશેબાઝ સાતોંકી પીઆ દુખ રોતી જાએ ભરે પાની.

પેહેલી સખી.

સખી પુહેલી યું કહે સખીરી મેરા પીઆ ભંગ પીઆ કરે,
પીકર ભંગ જંગ હમસે નાહાક કઝીયા કીયા કરે;
ઔર રહે ચુલ્લુમે આલો વો લોટા ભર પીઆ કરે,
ના જાનુ કયા મઝાહ ઉને જો ઘરકે સબતાને દીયા કરે;
અછે ઘરમે લાડાલા—કયેસી કીની હકતઆલા—
વો પીએ ભંગ રહે મતવાલા—અયેસેસે પડા હયે મેરા પાલા,
સખીરી યુંહી ચલી જવાની—નશેબાઝ સબોંકી પીઆ દુખ રોતી જાયે
ભરે પાની.

સખી દુસરી

પીલા સાકીયા અયેસી કડવી ચરસ.
કે પીનેકી મુજકો નહો ફીર હવસ,
શબો રોઝ પીનકમે ઝુલા કરૂં,

ઉસીકે તસવ્વરમે આખર મરૂં;
સખી દુસરી કહે સખીરી મેરે પીઆને ચરસ પીઆ,
બડી ફૂજરસે પીઆને પીક કલેજા ફુંકાલીયા;
પીના હો છોડ પીઆ કુચ ચન્દ રોઝ તુમ ચાહોજીઆ,
કરૂ ખાંસી ખુરરા ઉન્હો હે મારે ચરનસે દુર કીયા;
વો પીએ ચરસ ચુરાની—નહી કહે હમારી પાની.—
લાચાર હો રહે રખતાની ગઇ ઇસ ફીકરમે જવાની.—
સખીરી વો ધત ઉનકી નહી જાની—નશેબાઝ સાતોંકી.

સખી તીસરી.

પીલા સાકીઆ જામતો ગોલું આન,
કે પીનેસે આવે ઝરા જામે જાન,
કે સુધી બુધ ન ફીર ધરકા ઉસ્ને લી,
ખુદાકા કસમ હયે તુજેહ સાકીયા,
સખી તીસરી કહે પીઆને અફીયુંકા ખાના સીખા,
સુખા દીયા તનબદન જીસમકા ગયા ખુન ફીર નહી આતા,
બહોતેરા સમજાયા પીઆકો કહા હમારા નહી માના,
બહોત બુરા હયે શઓક અફીયુંકા નહી છુટે જીકે સંગજાના.
સુંદરકી કીસ્મત ફુટી તુટી કોહ લગી નહીં બુટી,
અફીયું ના ઉન્સે છુટી જવાની ગએરોને લુટી;
સખીરી નહી લીખી મેરી ઝબાની—નશે બાઝ સાતોંકી,

સખી ચઓથી.

પીલી સાકીયા મુજકો ગાંજા અભી,
કે પીતેહી તા રન્જ ભુલું સભી.
નહો શએ... ...ઓ... ...જા મુજેહ,
કે દે... ...નજેહ.
સ... ...બહોત બુરા ગાંજા.
...ને કરદીના,
... ગયા સીના,
...સ હુવા જીના,
...મારી.

શરાબ ઔર હમરાહ ઉસ્કે કબાબ,
કે પીખાકે ફીર અયેસા મખમુર હું,
શરાબે ગહાબ્બતમે બસ ચુર હું;
સખી પાંચવી કહેરી પીઆ મેરા શરાબકા પીનેવાલા,
ભર પીઆલે બોતલ કરદાલે ખાલી ઘરકા પથ્થર કરદાલા,
હો ગાફીલ રહે પડા મુજેહ દુખ બડા—ઔર કહે ભરવાલા,
રહે નશેમે ચુર સખી રહે દીનભરવો તો મતવાલા,
પીએ શરાબકે પીઆલા કર દાલી બોતલ ખાલી,
કાયાબી જલ ભુન હુઈ કાલી—કહ કહે કે ઉન્સે હારી.
યે નઓબત સુન કહાની—નશેબાઝ સાતોંકી.

સખી છઠ્ઠી.

પીલા સાકીયા પોસ્ત જલદી મુજેહ,
નમાવે કભી જોશ મસ્તી મુજેહ;
નશેમે મંએ લેહેરે ખાયા કરૂં,
શબો રોઝકે ગમસે બેદર રહું, |સો કરના;
સખી છઠ્ઠી યું કહે પીઆ મેરા છાન પોસ્ત પીએ લીએ બડી ફેઝર કહે
પડી સખીરી હમે હુકમ હયે કયા હયે અજર વો રહે પીનકમે,
બે હોશ જો દેખે ભરકે નજર—ઇસ ફીકરમે સુનોરી જલ ભુન;
કાયા હો ગઇ પીંજર—બીન પોસ્ત પીઆમન ભાયા,
સુખ ઝરા નહી હમનેપાયા—કોસોંતક જીનોને પીલવાયા;
સબ જનમ યુંહી ગવાંયા,
પીઆને સાર હમારી ન જાની—નશેબાઝ સાતોંકી.

સખી સાતવી.

કહું કયા મંએ માયાકી અબ ખુબીયાં,
જહામે ઇસ્કી હયેં સબ ખુબીયાં;
નહેતી અગર દૌલતે અયે મહેરબાં,
નીહાં ચીઝે હમપર નહોતી અયાં;
સખી સાતવીં યુ કહે પીઆ મે'
વો હયે મુનશ્શી અકસીર જી:
લાખોં કરે ખુશામત ઉન્કી
રીસાલગર ઉસ્તાદ હમારે
નંદા જીતા ફરમાતે અગ'
ખીઆલ દેવીને લીખા